UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

P ante A

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Oxygarum.pe.cor.acutum garum.hoc eſt garum ex aceto cōfectum quo in principio menſe apponi ſolebat. οξος.acetuꝫ γαρος.liquamen ex piſce.

Oxygala.q̄ſi acetoſum lac.Sala latine lac.oxos acetum.

Oxylapaton.lapatum acuta habens folia.Oxyſchenon acutuꝫ iuncum ſignificat.

Oxyalme.genus potionis quod ex ſale ⁊ aceto recenti fieri ſolebat aduerſus ſerpentes.

Oxymeli:acetū mulſum dr̄ gn̄s potionis qđ ex mellis heminis ⁊ aceti veteres heminis.ſ.ſalis marini pondo. Tymbre quadrāte:aq̄ marine ſextariis.ſ.pariter decoctis fieri ſolebat.

Oxypora ſūt q̄.Col.tradit appellari oxygara.Qm̄ inq̄t cū vſus exigit aceto garoq̄ꝫ diluunť:Ply.quoq̄ꝫ lib.xx.Feniculū cōdimentis ꝓprie oībus inſeriť:oxyporis ēt aptiſſime. Sunt ⁊ ſua medicis oxypora quaſi a celeritate dicta penetrandi. Eſt enim remedium preſentaneum.i.celeriter iuuans. Idem iunipertis miſcetur antidotis oxyporis.

Oxyporopoli q̄ cibos vendunt aceto ꝯfectos. Ply. In eo vſus oxyporoboli:ſeruāt addito dulci at cremētū aceti tēperātes.

Oxyſaccaron.potiōis gn̄s ex ſaccaro ⁊ aceto:ſaccarū mel dr̄ in arundinibus collectū gūmi mō candidū ac fragile.

Ozena:morbus cum vlcera circa nares ſunt pluresue cruſte:⁊ odorem fedum habent:cui malo vix poteſt ſuccurri:nomē q̄ꝫ trahit ab ozena ſicut ⁊ polypus Ply.lib.ix.polyporum genera ⁊ ozena dicta a grauitatis odore.

Ozimū.pe.cor.ab οζω.redoleo.gn̄s edulii redolētis ex ītestinis ꝯfecti Perſius.Cū bn̄ diſcincto cātauerit ozima verne.

P Littera muta eſt: nec aſpirationē admittit niſi in dictōibꝰ grecis q̄ poſtponiť vt pheton. Couertiť q̄n̄qꝫ in traducēdis dictiōibꝰ grecis.p.in.b. vt cū apd̄ grecos ϖυξος:apd̄ nos:buxus ſcribiť ab αψυρτος cū lr̄a.ψ.p q̄ nos pſ.ponere ꝯſueuimus:abſyrtus cū.b.traduciť. Interduꝫ.p.exile ꝓ.ph. aſpirato traduci ſolet: vt qđ a grecis φοινικιος cū.ph.aſpirata ſcribitur:a noſtris puniceus trāſferť. Sic ϖορφυρεμ purpureum dicimus. Quin ⁊ contra vbi illi.p.exile ponunt latini ſepiſſime aſpiratum traducunt: vt quod illi υψιϖυλη nos hyphſiphyle ſcribere ſolemus.

Pabulum proprie pecudum ⁊ aliorum brutorum cibus:herbaceus feniceus paleaceus vel ſtramenticius eſt.

Pabularis ⁊ hoc pabulare qđ ad pabulū ꝑtinet ſeu qđ ꝓ pabulo datur.Col.Vitia pabularis ⁊ vitia ſeminalis.

Pabulor aris.pabulū ex agris capio.Val.ma.Id poſtq̄ꝫ cognouit depoſitis īſignibus īperii familiarē cultū īducit:ac pabulātiū hoſtiū globo ſeſe obiecit. Interdū pabulari eſt paſcere Col.li.viii.Subinde q̄ īcedit.ſ.capella cōpeſci debet ne ꝑcurrat:ſed placide:ac lente pabuletur: vt ⁊ largi ſit vberis.

Pabulator qui pabulatum vadit.Ceſ.lib.v. Repente ex oībus partibus ad pabulatores ad volauerunt.

Pachynus.pe.indifferente.ꝓmontoriū ſicilie peloponnenſum ſpectās ab aeris craſſitudine. Nā ϖαχυ pingue ⁊ craſſum dr̄.Vir.li.iii. Preſtat trinacrii metas luſtrare pachyni Priſ. in paribegeſi.Qui ꝓcul effuſis pachyni diſtenditur oris.

Pachiſos.fluuius ſicilie ciuilis ſanguinis notatus infamia.

Pachiri.montes in minore aſia.

Pactolus.pe.ꝓ.fluuius lydie aureis arenis ſmyrneos irrigās agros.Iuue.Qđ tagus ⁊ rutila pactolus voluit arena.

Pacuuius brūduſinus poeta tragicus illuſtris. Ennii poete ex filia nepos rome picturā exercuit: ac fabulas venditauit deinde tarentū tranſgreſſus ꝓpe nonagenarius dieꝫ obiit: hec vt Quintil.ait grauitate ſententiaꝝ pondere verborum:auctoritate perſonarum clariſſimus fuit:citra tn̄ nitorem.

Pax a pactiōe dr̄. Qđ nomē ēt plr̄ declinatū legiť. Hora.hoc paces habuere bone vētiq̄ꝫ ſcōi. Aug.li.iii.ci.dei. Semꝑ in ꝑtātebērent paces bellicaſq̄ꝫ victorias que ſꝑ fere ꝑ humanorū aioꝝ motus accidunt. Var. Aīaduertendū ꝓmū q̄bus de cauſis ⁊ queādmodū ꝯſtituerunt paces.ſcōm qua fide ⁊ iuſtitia eius coluerūt. Et eſt pax trāquilla libertas. Virg. Pars mihi pacis erit dextrā tetigiſſe tyrāni. Per trāſlationē q̄n̄qꝫ ſumiť pro venia. Idem. Sꝫ votis ꝑcibuſq̄ꝫ iubēt expoſcere pacē: q̄n̄qꝫ.p.ꝓpiciatione: vt apud eundē. Pacēq̄ꝫ ꝑ aras exquirunt. Pax ēt aduerbiū grecum ē: ⁊ ſignificat tm̄modo. Ter. in heau. Dum argentum capio pax:nil amplius.

Pace tua dixerim.honeſtus reprehendendi mos prius captata venia.i.tua venia: ⁊ te non iraſcente.

Paco.as.a pace fit: ⁊ ſig̃t mitigo lenio placo ꝓpitio ꝯcordo ⁊ pactū facio. Aug.ſuꝑ Io. Exiit mane: ⁊ quos īuenit ⁊ cōducit et pacauit cū eis mercedē denariū. Dr̄ ⁊ pacor.deponēs. Idē ī eodē vtrūqꝫ cōplexus ē. Sodalis nō tibi feci iniuriā: qđ pacaui reddidi tibi fraudē tibi nō feci: q2 qđ pacatꝰ ſū reddidi.

Pacate.aduerbium ſignificat tranquille ſedate.

Pacifico.as.a paciſcor eē vr̄.Ci.Lepido. Itaqꝫ ſapiētius meo q̄dē iudicio facies ſi te ī iſtā pacificatōeꝫ nō īterpones.i.pacē faciēdā. Quidā hec tria ſeparant: vt pacificatus ſum:pacē feci ſignificet. Pacatꝰ ſum ī pace ſum ab armis deſtiti. Placitꝰ ſum ab īdignatiōe aī ad leuitatē rediī: vel aīo leui ſum.

Pacificatorius.a.um.ꝙ ad pactionem pertinet. Cic.poſtq̄ꝫ nos pacificatoria legatione implicatos putant.

Paciſcor.eris.pactus depo.ſig̃t pactū facio conuenio. Vnde ēt conſtruiť cū abltō ſicut alia verba preciū ſignificātia. Plau. in bac. Paciſci cum illo paula pecunia potes. Dicimus etiaꝫ pactus ſum hanc rem. Iuſti.li.ii.cū xerxe nuptias filie eius paciſcitur:huius compoſitum eſt depeciſcor.

Pactio vt inq̄t Vlp̄.eſt duoꝝ pluriūue in idē placidū ⁊ conſenſus. Sal. Collegā ſuū Antoniū pactione ꝓuincie ꝓpulerat ne cōtra remp.deſſentiret. Ci.lib.iii.offi. Regulus nō debuit ꝯditiones pactiōeſqꝫ bellicas ⁊ hoſtiles perturbare.

Pactū hn̄qꝫ ꝑticipiū eſt a paciſcor: vt eſt illud ī gen̄. Et recordabor federis ſempiterni qđ pactū eſt īter deū ⁊ hoīeꝫ aīam viuentē. Qn̄qꝫ nomē qđ a Cicerone ſic diffiniť:pactū ē qđ inter aliquos ꝯuenit: qđ iā ita iuſtū putať: vt iure ꝑſtare dicať. Hiero.in gen̄. Statuā pactū meū vobiſcū. In abltō q̄n̄qꝫ accipitur pro mō. Terē.in an. Eo pacto gnati vitam ⁊ conſiliū meū cognoſces. Pactilis vide in dictione pago.is.

Padus fluuiꝰ q̄ vt Ply.li.iii.ſcribit egremio. Veſuli mōtis celſiſſimū in cacumē elati finibus liguꝝ gabiēnoꝝ viſendo fonte ꝓfluens:condenſqꝫ ſeſe cuniculo: ⁊ in foro vibienſiū agro iterū exoriēs:nulli aīum claritate īferior:a grecis dictus. Eridanus ac pena phetōtis illuſtratus. Augetur ad canis ortus liquatis niuibus agris q̄ꝫ nauigiis torrentior. Metrodorus refert quoniā circa fontem arbor ſit multa picea que pades gallice vocetur.padum hoc nomen accepiſſe.

Padua vrbs a padi vicinitate dicta: q̄ ⁊ patauiū dr̄ q̄ſi padauiū vl' αϖο του ϖεταϭθε.i.a volando ꝙ captato augurio dr̄ ꝯditū. Vel a petēdo ꝙ telo auē petiſſe dr̄:eoq̄ꝫ ī loco vrbē cōdidiſſe. Prio antenorea dicta ē. Vn̄ antenoride poſtea patauini ⁊ paduani. Apud patauiū natus ē Titus Liuiꝰ hiſtoricꝰ celeberrimꝰ q̄ res romanas ſūma facūdia ꝑſcripſit. Silr̄ ſtella: ⁊ Valerius flaccus poete: h orti fuere. Preterea Paulus iuriſcōſultus. Albertus Eremitane nr̄e religiōis theologus Cuius īgenii acumen opa q̄ edidit declarāt. Frāciſcus quoqꝫ cognomēto zabarella q̄ ī legibus īterpretādis ⁊ vite integritate tm̄ valuit vt ī cardineū cetū fuerit aſcitus in ea vrbe originē duxit. Ferť ⁊ voluſius poeta patauinꝰ q̄ poſt enniū reꝝ geſtaꝝ ppl̄i romani annales carmine deſcripſit.

Paduſa.fluuius quem aiunt padi brachium rauennā vſqꝫ per ductum Maſſanicum alio nomine appellatum.

Pean.hymnus erat ī apollinē:ſicut dithyrambus in bacchū: vt Iul.pol.inq̄t: q̄ nō ſolū ī auerſiōe maloꝝ decātabať:ſꝫ ⁊ in victoria. Interfecto.n.pythone laudibꝰ ⁊ carminibꝰ laudatus fuit: q̄ peana dixerūt. Virg. Letū peana canentes Abuſiue tn̄ ꝓ oī deoꝝ laude poniť. Vn̄ opus ſuū pindarus de laudibus deoꝝ oīum peana inſcripſit. Pean vō ab ϖαιω qđ eſt medeor: ꝙ.ſ.morbis remedians finem faceret. Vnde ⁊ apollo ipſe pean dictus eſt. Iuue. Parce precor pean.

Pęchnium.genus ludicri pęmatis: a ludendo. Unde Techno pęchnion apud auſonium.

Pędor: ſquallor illuuies ſordes ⁊ oīs imūditia: ſeu putor ī aīali Luc. Lōguſq; ī carcere pędor Ci.li.iij.tu. Barba pedore hor rida atq; intonſa īfuſcat pectus illuuie ſcabrū. A gręco hoc nomē deduci videt̃ quo παιδες.i.pueri dñr q̃ in illa pue rili ętatula ſordidi fere ſunt:nec a ſordibus ſciunt abſtinere. Uñ pedidos quoq; ſordibus ⁊ obſoletos appellant.

Pędagogus.pe.ꝑ.pueri ductor παις puer. αγωγος. ductor. Js ē eñi cui ducēdoꝝ pueroꝝ cuſtodia dat̃. Col.li.j. Nec po ſtremo q̃ſi pędagogi ei⁹ meminiſſe dedignemur iulli hygini

Pedagogiū apō iuriſcōſultos ti.de fūdo īſtr. Seruitiū atq; mā cipiū dr̄.v̄ba Ulp̄.hęc ſūt. Si īſtructū fūdū legaſſet:ea pęda gogia q̃ ibi hēbat vt cū ibi veniſſet p̄ſto eēnt ī triclinio:legato ꝯtinent̃. Sue.tñ ſi teſtus falſus nō eſt accipit ꝑ pueroꝝ cōcu bitu cū inquit in Nerone. Sup ingenuoꝝ pędagogia ⁊ nu ptiaꝝ ꝯcubinatus veſtali virgini rubricę vini intulit.

Pędagium.locus in domicilio in quo pueri ſeruiq; commorā tur: qui παιδες vocant̃. Ply.lib.vij.epiſtolarum. Puer in pedagio mixtus pluribus dormiebat.

Pędico.as.pe.pro obſcęnū verbū: qō ſigt̃ pręposterā cū maſcu lis libidinē exerceo. Gręci dñt. πυγιζειν. Jul.firmi.hanc li bidinē ꝑpoſterā appellat. Hinc pędicones: ſiue pędicatores puerari: puerorū amatores concubitoreſq;.

Pęderaſtes amator pueroꝝ. pęderaſtia amor obſcęn⁹ ī pueros

Pędia. gręce παιδεια. eruditio inſtitutioq; in bonas artes vt docet Gel. Unde pędia Cyri quā xenophon ſcripſit.

Pędotriues.pe.ꝑ.ludi lr̃arij p̄ceptor: ⁊ exercitationis magiſter cuius offiñ vt inquit Plō in gorgia: eſt corpora hoīum for moſa robuſtaq; efficere. Pędotriuica exercitatio pertinens ad doctorē pędotriuem. Ariſt.lib.viij.poly.p̄cipit adoleſcen tes gymnaſtice ⁊ pędotriuicę eſſe tradendos.

Pęon nomē viri medicinę artis pitiſſimi vt ſcribit Homerus. a quo pęonia hęrba dcā ē. Eſt ⁊ pęon gn̄s pedis: q̄ a diome de q̄druplex eē tradit̃ quoꝝ p̄m⁹ ex lōga ⁊ trib⁹ breuib⁹ ꝯſtat Scd̄s ex breui ⁊ lōga ⁊ duab⁹ breuib⁹. Terti⁹ ex duab⁹ breui bus ⁊ longa ⁊ breui. Quartus ex tribus breuibus ⁊ longa.

Pęonia. hęrba vocata ē a pęone medico q̄ eā inuenit. Pęonia ēt regio ē ī europa a pęone. Endymionis filio: ⁊ Epęi fratre: q̄ victus curſu ab Epeo ſicut īter eos ꝯuenerat: īperiū victo ri dedit ⁊ in Macedoniā ſeu Thraciā ad amnē Axiū diſceſ ſit: a quo pęonia regio dicta q̄ poſtea ex regis noīe Emathia pars macedonię vt a qua pęones ppl̃i. Juſti.lib.vij. Scribit pe.cor. Stra.li.achil. Pręterit ⁊ didici quo pęones arma ro tatu. Quñq; pęonia ponit̃ pro macedonia ſicut emathia: cuius littoralis regio iuxta Sithoniam ⁊ Themopontum pallene vocatur. Jn hac regnaſſe fertur thelegonus.

Pęſtū. oppidū lucanię roſaꝝ abundātiſſimū: vbi ob cęli clemē tiā bis in anno ꝑducebant̃ fructus.ſ.maio ⁊ ſeptēbri. Uirg. li.iiij.ge. Biferiq; roſaria pęſti hui⁹ męnia ꝑpe mare magni ſpatij adhuc ītegra vident̃ latitudine ⁊ altitudine mirāda: a Thuſcis ꝯditū paſſidoniā dixert̃: ⁊ ei⁹ ſinū poſſidoniatē. Po ſtea romani miſſis huc colonis āpliauer̃t: vt ait Stra. Hinc Pęſtan⁹ a.ū. Ouı.d̄ arte. Caltaq; pęſtanas vicat odor̃ roſas

Pętus. q̄ obliquatis oculis in altū reſpicit. Hora.in ſermo. Ap pellat pętum pater ⁊ pullū male paruus ſi cui filius eſt. Hic pętorum familia romę cognomen ſumpſit.

Pagus. Simul poſitę villę: hoc eſt ruſticanę domus in vnum coagmētatę. Nam πηγη. latine fons dr̄: ꝙ circa fontes hę ponerent̃: ꝙ oēs eadē aqua quaterent̃. Scribit Cęſar ciui tatem heluetiaꝝ in quattuor pagos fuiſſe diuiſam: hoc eſt in quattuor regiones quę pagatim habitabantur.

Pagatim aduerbium dictum eſt per ſingulos pagos: ea forma qua oppidatim. Liu. Templa deum quę pagatim ſacrata ha beant dirui atq; incendi iuſſit.

Paganus. a pago dictus ē ruſticus villanus: ī villa natus q̄ nō nouit vrbē q̄ſi ex vno fonte ptās. Hic ſemipagan⁹ ſemi ruſti cus. Jnterdū pagani accipiunt̃ ꝑ hoībus nō militātibus tā etſi vrbani ſint. Et eſt v̄bū peculiare iuriſcōſultoꝝ a q̄bus h̄ duo ꝑinde ac ꝯ̄ria opponūt̃ miles ⁊ paganus. Sue.de Aug. Pinariū ęquitē ro.cuꝫ ꝯcionāte ſe admiſſa turba paganoꝝ apud milites ſubſcribere q̄dā aīaduertiſſet: curioſum ⁊ ſpe culatorē ratus corā fodi imperauit. Ulp̄. Eſt reſcriptū di uo pio ī eo q̄ cū eſſet paganus fecit teſtm̄: mox militare cępit. Paulus fecit teſtm̄ exēplo ei⁹ q̄ paganus fecit: deinde milita re cępit. Quare āt pagani dicant̃ q̄ vrbani ſūt dr̄ romā diui ſam fuiſſe in tribus q̄ttuor ſicut apud Diony.li.iiij. antiq̄tatū legit̃ quas pagos vocitabant in q̄bus habitantes pagani di cebantur qui in nullam aliā habitationem trāſferri poterāt.

Paganalia. orum. ruſticorum feſta.

Pagaſa: theſſalię oppidū. qō poſtea Demetrias dictū eſt. Juxta quā ędificata fuit argonauis. Proper. Quod nauis lōga ar gonautarū pagaſea nuncupat̃: ꝙ Jaſon qui eam ędificauit fuit filius Eſonis fratris pelię regis theſſalię. Hinc pagaſi cus ſinus in theſſalia eſt dictus.

Pago.is. pepigi pactū ſigt̃ paciſcor. Ci.li.ij.ad heren. Pacta ſūt q̄ legibus obſeruāda ſunt hoc mō. Rē vbi pagūt: oratiōe pa gunt: aliq̄n ſigt̃ promitto. Plau. Hęc tibi pacta eſt Calicli fi lia. Seruius tñ dicit. Pago vnde multi volunt venire pepi gi nuſq̄ lectum eſt: vultq; pepigi: a paciſcor fieri ſicut ⁊ pa ctus. Quomodo a placeo placui ⁊ placitus.

Pagina.pe.cor. vtraq; pars folij a pāgēdo ꝙ in paginis carmi na pangūt̃.i.figunt̃. Uerſus eñi pāgi vl̃ figi cęris dñr vl̃ qō ī libris ſuā q̄q; obtineāt regionē vt pagi. Hic ſūt cōpagino ꝑ ꝯiungo. ꝙ paginę ſil̃ ꝯiunguntur. Paginula dimi. Ci.ad Atticū ſi d̄o idem qō neſcio an ſit vt nō minus lōgas iā in co dicillorū faſtis futuroꝝ conſulū paginulas habeat q̄ factoꝝ.

Pagyris nomen fluuij ⁊ nomen ciuitatis: a qua pagyritę popu li. Quidam tamen pacyrim dicunt.

Pala inſtr̃m ruſticanū vulgo notū. Et inſtr̃m quo panis in fur nū mittit̃. Et ex̄hit̃: necnō vētilabꝝ. Jtē qōdā ignis recepta culū. Jtē palę dñr dorſa dextra: leuaq; eminētia mēbra. Jtē palę vt inq̄t Stra. minores auri purgatioris maſſulę ⁊ vtiq; nō maiores ſelibra. Ply.li.xxxiiij. Expuit̃ aeris pala q̄dā: h̄ ē qō gręci pſegma appellāt. Jdē lib.xxxiij. ſcribit palacas ap pellari maſſas: auri ī puteis reptas decē ⁊ amplius libraꝝ pō dere q̄s alij palacranas vocāt ſicut id ꝙ minutū ē balaucem.

Palla pallę ꝑ duplex.ll. eſt honeſte mulieris veſtimētū: h̄ ē tuni cę palliū qō pallā ⁊ foris ē ad veſtigia vſq; demiſſuꝫ. Uirg. Pro lōgę tegmine pallę. Tygridis exuuię ꝑ dorſum auerti ce pendent. Plau.in mene. Pallā ad phrygionem fert confe cto prandio. Jn gallia tñ viri quoq; palla vtebantur. Unde Mar. Dimidiaſq; nates gallica palla tegit. Et ab irrugatiōe ⁊ mobilitate dicit̃ palla quę eſt circa finem huiuſmōi veſtiū απο του παλλειν. Eſt etiam hoc noīe vrbs Ptolomeo teſte a latere meridionali corſicę.

Palaca a palacrana pro auri maſſa ſumi ſolent.

Pallace: gr̄cū ē: ⁊ ſigt̃ ꝯcubinā. vñ dicim⁹. Hęc eſt pallace mea.

Palā. aduerbiū. ad oīa refert̃: ⁊ ſignificat manifeſte ⁊ corā plu ribus. Corā ad perſonas tm̄. Teren. ſi falſum aut victum cō tinuo palam eſt. Hinc ſit pro palā eiuſdem ſignificationis: a quo ꝑpalo.as. pro manifeſto ſeu aperio de quibus infra.

Palam quęſtum facere dicitur non tantuꝫ ea quę in lupanario ſe proſtituit: ſed etiam ſi qua vt ſolet in taberna caupona vel qua alia domo pudori ſuo non parcit.

Palliū dictū eſt qō palā ſit ⁊ foꝛas. Sub eo eñi tunica ſumebat̃ lōge lateq; diffuſum: ⁊ viris mulieribuſq; ꝯueniēs: proprie autē gręcus habitus. Unde palliati gręci dicti ſunt: ⁊ comę dię palliatę quę ſcriptę ſunt ſcd̄m ritus ⁊ habitus hominuꝫ palliatorum gręcorum. Auctores Do. ⁊ Diomedes.

Palliatus.ta.tum. pallio īdutus: a pallio coopertus. Aug.lib.x. cō. Jneſt aīę vana ⁊ curioſa cupiditas noīe cognitionis ⁊ ſci entię palliata. Apuleius. Nec palliari tam aperta res poteſt.

Palliolū diminu. breuius pallium: ſiue linteū ad caput tegendū Juue. Cultam palliolo mulier nempe ipſa videt̃. Hinc pal liolatim. Plau. Palliolatim amictus ſic inceſſi ludibundus.

Palliolatus hmōi pallio īdutus. Sue.de Clau. Palliolatus no uo more p̄ſedit. Mar. hāc volo q̄ facilis q̄ palliota vagat̃.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Palliaſtrū.rude ac ville palliū. Apul. Ecce ſocratē ↄtubernalez meum ↄſpicio humi ſedebat ſciſſili palliaſtro ſemiamictus.

Palus pali.note ſignificationis:hȝ primā ꝓ.Tibul. Hic docuit teneram palis adiungere vitem. Palus vō paludis pro loco aquoſo:habet primā coꝛ.de quo infra.

Palo.as.ſepio.tendo.ꝛ q̄ſi palis munio. Col.li.xij. Ut vitis paleſ ꝛ capitetenus alligeſ:ꝛ iuga vineis imponāſ ꝛ capiſtreſ. Et palare vagari errareqȝ. Uñ ꝛ diſpalare qȯ eſt diuidere. Siſen. Diſpalati ab ſignis digreſſi omnes ac diſſipati.

Paloꝛ.aris.paſſim vagoꝛ.ſicuti faciūt q̄ lēto gradu diſperſiqȝ la buſcas q̄runt. Liui.lib.j. Raptimqȝ ꝛ ad hos romana legio ducta palātes in agris oppreſſit. Idē lib.v. Jam obſedionis tedio victi abſcedūt:vagiqȝ ꝑ agros palanſ:cibis vinoqȝ raptim hauſto repleti. Hoc verbū a palā quidā deduci exiſtimāt:alij a palis caſtroꝝ hoc eſt ſudibus:modo huc: mō illuc tranſlatis. Dicitur ꝛ palo.as.in hac ſignificatione.

Palatim.aduerbium ſignificat paſſim vagando. Liui.lib.v.tuſculum palatim fugerem.

Palata ficus inter palas compꝛeſſa. Hiero.lib.ij.Re. Apparuit ſibi puer miphiboſeth in occurſum eius cum duobus aſinis qui onerati erant ducenti panibus ꝛ centum alligaturis vuę paſſę ꝛ ſeptem maſſis palatarum.

Palatus.oꝛis.cęlum:ꝙ labijs dentibuſqȝ q̄ſi paliſmunitus ſit. Aug.ſuper Jo. Quo auidas fauces habere dꝫ:vñ optare:vt ſanus ſit intus palatus ita indicandi. Dicitur ꝛ palatū. Colu. lib.viij. Sed ēt ſi palatum atqȝ lingua cōcoloꝛ lanę eſt.

Palas.antis.nomen filij Euandri:ꝛ nomen gigantis.

Palas.adis dea dicta ꝙ palātē gigātē īterfecerit cū ꝑus Tritonia vocareſ a tritone palude vbi primū viſa ē:vl' απο αλλω vibro q̄tio:eo ꝙ haſtā vibꝛare ↄſueuerit:docueritqȝ qm̄ bellidea eſt. Hęc dicta eſt bellona qꝛ bella īuenerit. Et minerua ꝙ vim mineſ:vel ꝙ neruos minuat ob ſtudioꝝ laboꝛeȝ. Nā dea artiū ꝛ ſapientię ē qꝛ de capite iouis nata eſt. Sȝ qꝛ dea eſt artiū ꝛ īgenij iō iſta finguntur. Nihil eſt eni excellētius ingenio.q̄ppe quo reguntur vniuerſa. Uirg. Pallas q̄s cōdidit arces ipſa colat. Hęc iouis filia ſine mr̄e fuit. Nam iuppiter cū videret iunonē ſterilē eſſe percuſſo capite emiſit palladeȝ armatam. Pallas etiā nomen palludis eſt in africa.

Palladium.palladis.ſimulachꝛū qȯ romę in ęde veſtę fuit.

Palladius.a.um.qȯ eſt palladis. Unde palladium foꝛuȝ romę quod erat pꝛopinquum templo palladis.

Palladius nomen viri pꝛopꝛiū qui de agricultura ſcripſit.

Palatiū.mōs romę appellat⁹ ē:ꝙ ibi ī palatio pecus paſcēs balare ↄſueuerit. Siceni vox ei⁹ aīalis exꝑmiſ q̄ſi balatiū. Uñ neui⁹ balatiū appellat:vl' a palo.as.qꝛ ibi palare.i.errare pecudes ſolerēt:ſeu ꝙ palātes arcades cū euādro ibi ↄſederūt. Nā añ romā ↄditā poſſeſſū atqȝ habitatū fuit vt ab arcade euādro:aut ab oꝛiginib⁹ q̄ ex palatio oppido agri reatini venere ꝛ cū euādro habitauere. Alij a palātia latini matre q̄ ibi hitauerit palatiū dictū volūt. Alij a pallāte euandri auo. Alij a filia euādri palātia ab hercule vitiata ꝛ poſtea illic ſepulta. Uel certe a pallāte ei⁹ filio illic ſepulto alij ab pale paſtoꝛali dea nomē īditū arctumāt:palatiū ēt dꝛ dom⁹ īperatoꝛia ſuꝑba amplaqȝ a pallāte gigāte q̄ ꝑm⁹ palatiū ob magnitudines ſui feciſſe dꝛ. Aut ſm Ply.a palāteo arcadię oppido: ſiuę vt Cyrillus auctoꝛ gręcus refert a palatio monte. Hui⁹ noīs ꝑma ſyllaba īdifferēter poniſ. Ouid.de arte. Illic q̄s tulerant nemoꝛoſa palatia frōdes. Mar. Inde ſacro venerāda petes palatia cliuo. Et palatiū dicta fuit vꝛbs Diocletiani q̄ȝ nunc nautę ſpalatū vocant. Euſe.in chꝛonicis. Diocletianus haud procul Salonis in villę ſuę palatio moꝛitur.

Palantē:vꝛbs in palatino mōte:a palāte euandri ꝓauo. Unde Uirg.li.viij. Arcades his oꝛis gn̄s a palante ꝓfectū qui regē euādrū comites q̄ ſigna ſecuti delegere locū ꝛ poſuere ī mōtibus vꝛbem palantis pꝛoaui de nomine palanteum.

Palatinus.a.um. vñ palatinus deus:ꝛ palatinus mons dictus eſt ſuꝑ quo ꝑmo roma ędificata fuit:ꝛ ī eo reges ꝑmo:deinde ↄſules:poſtea īperatoꝛes maioꝛe ex parte ſedē habuerūt. Et palatini qui palantes ſunt:q̄ cum euandro venerunt ꝛ aboꝛigenes conſederunt in quartę regionis palatio. Sed hos alij dictos a palantia latini vxoꝛe putauere.

Palatialis flamen dictus eſt qui ad ſacrificandum ei ideo cōſtitutus erat:in cuius tutela palatium eſſe putabatur.

Palatual.ſacrificium ꝙ fiebat romę in monte palatio.

Palantina regio romę cuius arcades duce euandro palantes auctoꝛes extiterunt.

Palantia oppidum. Unde ꝛ palantini. Eſt et nomen fluminis in valentino littoꝛe.

Palęmon.marinus deus:latinę poꝛtunus:ꝙ poꝛtubus ꝑſit. De quo ī dictiōe poꝛtunus archias aūt in epigrāmatis τεσσαρέςεισιραγονέςανελαδλατεσσαρεςίροιοιδυο μερθνητωροιδυοδεαθανατωρζηνος λητοιδαο παλαιμονοςαρχεμοροιοαθλαδετωνκοτινοςμιλασελιναπιτυς. Eſt ꝛ nomē pꝛopꝛiū grāmatici vicētini. Cuius tāta fuit arrogātia:vt ſecū natas ꝛ perituras lr̄as diceret. Atqȝ de ſe diuinaſſe. Uir. Cū dixit. Tm̄ vicine palęmō.

Palęſtina.ꝓuincia ſyrię:arabię ↄtermina:a philęſtim vꝛbe metropoli in ea:vt inq̄t Ply.li.v. Nā ꝛ herodotus ſyriā:alterā palęſtinā. In ea q̄nqȝ ciuitates cōtinebanſ. Gaza. Aſchalon. Geth. Acaron ꝛ Azotū. Eſt ꝛ altera palęſtina ꝓpe phęaciam de qua Luc.lib.v. Laxa palęſtinas vndis confixit arenas.

Palęſtra:luctatio ab παλιρ.iterum παιω ferio ꝑcutio. Uel αποτης παλης.i.a luctatiōe vel απο του παλλειρ.i. a motu vꝛnę. Nā ducti ſoꝛte luctanſ. Uirgil.lib.vj. Pars in gramineis exercent membꝛa palęſtris. Palęſtra etiam dicitur domus lenonis qua eſt exercitus amatoꝛ aſſidue. Terē. in phoꝛ. Eccum a ſua palęſtra exit foꝛas. vnde Uictr.lib.v. docet quomodo palęſtrę ſint ędificandę.

Palęſtrita palęſtritę.pe.coꝛ.qui ſe in paleſtra exercet.

Palęſtricus.a.um.quaſi ex vſu palęſtre.habet pe.coꝛ. Palęſtricus ſubſtantiuum idem quod palęſtrica. Affra. De pellis mihi manum per palęſtricos.

Pales paſtoꝛū dea vel pabuli:hanc quidam veſtam:quidā deū matrem appellant. Uirg. Te quoqȝ magna pales.

Palilia.vl' parilia ei⁹ deę feſta.l.in.r.mutata dñr. Hęc a paſtoꝛibus in agris fiebāt.xj.kal'.maij.quo die Romulus vꝛbē fundauit ad lupos arcendos:moꝛboſqȝ a pecoꝛe pellendos: ſeu ꝓ partu pecoꝛis. Pꝛoper.lib.iiij. Urbi feſtus erat dixere palilia patres hic pꝛimus cępit męnibus eſſe dies.

Palea.a palā:ſeu a pabulo dꝛ. Nā ea ſola ꝑmū ī paſcēdis aīalibus ꝑbebaſ. Quo ſane vocabulo non ꝓpꝛie culmi ſȝ follicula ipſa granuloꝝ cōpꝛęhēdunſ. Uirg.li.j.ge. Surgētē ad zephyrū palęę iactanſ inanes. Col.li.vij. Minus cōmode tuemur armētū:paleis q̄ vbiqȝ ꝛ q̄buſdā regionib⁹ ſolę ꝑſidio ſūt:et ꝓbanſ maxie ex milio:tum ex hoꝛdeo:moꝝ ex tritico. Idem. Opȝ fabā maturā ↄterere ꝛ paleas eius diligenter recōdere. Notandū pꝛo Seruij ſn̄ia paleam ſingulari numero dici cōtra artem. Nam quę ex pluribus ↄſtant ſunt tm̄ numeri pluralis:vt cancelli bigę ſcopę:ȝ abutanſ poetę. Uirg. Ne q̄cq̄ȝ pinguis palęę teret area culmos.

Paleatus.a.um.qȯ eſt factum:ex paleis. Col.lib.iij. Quicq̄d inſerueris:libꝛo ligato luto ſubacto: paleato oblinito plagam ꝛ alligato:ne aqua ventuſue penetrare poſſit.

Palearia.pelles dependētes ex gutture boū dicta q̄ſi pellearia. Uir.li.iij.ge. Et crurū tenuſamēto palearia pendent. Huius ntūs ſingularis ē palear. Itē palearia vbi ↄdunſ palęę:ſicut fęnilia vbi fęnū reponitur. Cuius ſingularis eſt palearium. Col. Defructuaria fęnilia peleariaqȝ ꝛ apothecas ꝛ hoꝛrea.

Paliſcoꝛum ſtagnum in ſicilia ſulphurei odoꝛis.

Palillogia:latine reduplicatio. Pallilogus.iterū collectus.

Palimbachus:gn̄s pedis ex pꝛima ꝛ ſcd̄a longis ꝛ vltima bꝛeui:vt Auguſtus. Idem. Ambacchius dicitur.

Palingeneſia:latine dꝛ regeneratio:hoc eſt reditio poſt tp̄s aīarum in coꝛpus:quod fuit pythagoꝛę dogma.

Palimpiſſa:pix liquida iterum decocta.

Palinodia.contrarius cantus ꝛ dici poteſt recantatio: ſiue retractatio. ωδηρ.eniȝ gręci cantum dicunt. παλιρ. rurſus. Cum male de aliquo ſcribentes:deinde reſcribētes bene de

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

eodem ſcribimus quaſi dicendi mutatio.

Palimpſeſtus.mẽbrana iterũ abraſa.Ci.Treb. Nã qđ ĩ palimpſeſto laudo eq̃dẽ p ſimoniã: ſʒ miroꝛ q̃d in illa chartula fuerit qđ delere malueriſq̃ȝ hec ſcribẽ:niſi forte tuas formulas iurecõſulti deleticiã vocãt. Nã abraſis ꝑoꝛib⁹ lr̃is reſcribiť Ulp̃.Charte appello ad nouã referť: ꝛ adde letitiam.

Palus.is.eſt.vbi paululũ aquę in altitudine ꝛ palã latius diffuſa q̃ ẽt qñq̀ȝ ſicca:cuius ꝑma breuis eſt: ꝛ ſcđa ĩdifferẽs:q̃ȝq̃ȝ in gtõ creſcat.Uirg.li.iiii.ge.Cocti tardaq̀ȝ palus ĩamabilis vnda.Hoꝛ.Regis opus ſteriliſq̀ȝ diu palus aptaq̀ȝ remis.

Paluſter.is.ꝛ paluſter.a.um.quod ex palude.

Palamedes.nomẽ nauplij euboeę regis filij q̃ vlyſſis fraude a grecis ĩterfectus fuit.Hic ferť troiano bello q̃ttuoꝛ lr̃as ĩueniſſe.ſ.ξ.τ.φ.χ.Preterea oꝛdinẽ aciei:dationẽ ſigni teſſeras hoc eſt.ſymbolũ bellicũ ꝛ vigilias ĩuenit.Hinc a poetis palamedes aues grues dñr.Mar.Turbabis verſus nec littera tota volabit:vnã perdideris ſi palamedis auem.

Palãge.grẽci phalangę dñt:ſunt ligna teretia qualia ſunt quę nauigijs dum ſubducuntur ad littus:aut ad mare trahũtur ſupponi ſolent.Uide in dictione phalangę.

Palãgo.as.onus aliqđ hmõi fuſtib⁹ tranſueho.Uar.cũ pęnus infretũ obuia veniſſet nr̃is: ꝛ quoſdã cępiſſet crudeliſſime ꝑ palangis carinis ſubijcere:quo metu debilitaret nr̃os.Afra. ꝛ capꝛeam vnã ſemilacerã q̃ȝ terni ſiľ palangabant.

Palaneę idem ſignificat quod phalangę.

Pallene:ciuitas a pallena Sithonis filia ꝛ vxoꝛe Cleti dicta q̃ȝ alij macedonię:alij thꝛacię aſcribunt ob regionem vicinã vbi gigantum bella fuiſſe memoꝛantur.

Palinurus.Sicilię pꝛomontoꝛiũ haud longe ab helia quę poſtea velia dicta eſt:in quo palinuri gubernatoꝛis nauis ęneę tumulus eſt:ab eo locus nomẽ ſoꝛtitus eſt.Diciť aũt palinurus bis meiens πα λιν enĩ iterꝝ ουρος vꝛina.Mar.Minxiſti pauline ſemel currente carina:meiere vis iterum ſic palinurus eris.i.vocaberis bis meiens.

Paliurus.hęrba ſpinoſa ꝛ aſpera.Uirg.Carduus ꝛ ſpinis ſurgat paliur⁹acutꝭ.Eſt ẽt nomẽ arboꝛis ĩ africa ſuauẽ fructuȝ faciẽtis quo vina cõmendanť.Et nomẽ paludis in africa.

Palloꝛ.q̃ſi pellis liuoꝛ.a quo pallidus.ꝛ diminu.pallidulus.

Pallas a motu coꝛdis dicitur.

Palleo.as.pallui.pallidus ſũ:a quo palleſco:pallidus fio. Aug. li.viij.cõ.Jactat tẽpeſtas nauigãtes minanturq̀ȝ naufragiũ: oẽs futura moꝛte palleſcunt.Hui⁹cõpoſita.Expalleo.a quo expalleſco valde pallidus fio.Plau.ĩ cur.Uiden vt expalluit.Jmpalleo:a quo ĩpalleſco:qđ eſt intus vel valde palleſco. Perſius.At te nocturnis iuuat ĩpalleſcere chartis.

Palma đꝛ planũ illud ꝛ ex pte cõcauũ man⁹ q̓ ĩdigitos definẽs decoꝛe patet.Un̄ ꝛ ꝑ mẽſura poniť ſicut palm⁹.Ab hui⁹ ſilitudine arboꝛ quoq̀ȝ illa nobilis palma vocať q̃ȝ phęnicẽ vocamus q̓ comã in cacumine hẽat circũ extẽſam ꝛ ramos in digitoꝛũ modũ ꝑtenſos.Un̄ ꝛ gñs eaꝝ caricas dactylos:hoc eſt digitos vocamus:qm̄ digiti videanť.Hęc arboꝛ in italia ſterilis eſt:in maritimis hiſpanię fructũ fert ſed imitẽ: dulcẽ in africa:ſed ſtatim euaneſcentẽ.Cõtra aũt in oꝛiẽte ꝛ ex his vina:alicubi ẽt panis ꝛ pluribus q̃drupedibus cibus. Non cedit ponderi:ſed ſurgit aduerſum pondus. Jđ victoꝛibus traditur pꝛęmio q̓ non ceſſerint:ſed pertinaces eſt bello perſtiterint.Unde ꝛ ponitur pꝛo victoꝛia.Plutar.Jn certaminibus palmã ſignũ eſſe placuit victoꝛię:qm̄ ingenij eiuſmõi lignum eſt vt vꝛgentibus oppꝛimentibuſq̀ȝ non cedat.Jtem palma cauſa certaminis đꝛ.Ter.in phoꝛ.in medio oĩbus palmã eſſe poſitam.Jtem palma vt docet Ser.lib.xj.ęne.ſigĩ totam q̃ȝ metebantur hi qui de hoſtibus palmã depoꝛtaſſent: hoc noĩe eſt etiã vꝛbs vna e duabus quę in vna gymneſiarũ ſunt conditę ad occaſum ſita vt inquit Stra.

Palmę⁹a.ũ.qđ ẽ ex palma arboꝛ.Col.li.vj.M. Col.bęthicę ꝑ uincię ſub oꝛtu caniculę palmeis tegetib⁹vineas adũbꝛabat.

Palmoſus.a.ũ.qđ ẽ palmis abũdãs.Uir.li.iij.palmoſa ſalinis

Palmata:ſeu palmaris veſtis:a palma ꝑ victoꝛia dicta pꝛopꝛie triũphantiũ fuit:quã merebãť:hi q̃ de hoſtib⁹palmã repoꝛtaſſent.Auſo.in panegy.Palmata veſtis vt in pace dſulis ẽ: ſic in victoꝛia triũphãtis.Sido.Poſt palmã palmata venit. Alij a latitudine clauoꝝ dictã volũt palmatã q̃ nũc a gñe picturę picta appelľr.Mar.palmatęq̀ȝ ducẽ ſʒ cito redde togę

Palmare facinus.quod eſt dignum palma.

Palmus menſurę genus.Et eſt duplex.maioꝛ ꝛ minoꝛ.Maioꝛ digitoꝝ.xij.grẽce ſpitame vocatus.Minoꝛ digitoꝛuȝ.iiij.paleſtes grẽce dictus.Dr̃ ẽt palmũ neu.gñe.Uictr.li.ij.Doꝛon aũt grẽci appellant palmũ q̓ munerũ datio:grẽce doꝛon appelletur.Jd autem ſpargitur ꝑer manus palmũ.

Palmariũ qđ eſt palma dignũ.Terẽ.in eu.Jd võ eſt quod ego mihi puto eſſe palmarium.Do.Palmarium palma dignum Palmariũ etiã đꝛ quod eſt palmi.Col.li.ix.Per ſpatia palmaria modicus foꝛantur canis.Jdem lib.xij.Spici vlpici inter palmaria ſpatia diſponendi ſunt.

Palmaria inſula eſt vltra Tyberina hoſtia in mari Tyrrheno Uar.lib.iij.de re ruſ.hoc ita fieri apparet in inſulis pꝛopinquis ponti ꝛ palmarię pandatharię.

Palmipedalis:mẽſura vnius pedis ꝛ palmi.Col.li.iiij.Nã ĩ cliuoſis vbi terra decurrit põt male olus palmipedalis deponi

Palmula.extrema pars remi.eo q̓ in modũ palmę pꝛotenſa eſt Uirg.lib.v.Et leuas ſtringat ſine palmula cautes.Sũt ꝛ palmulę fructus palmę qui ꝛ dactyli: ꝛ ſcandalides ꝛ margaridę ꝛ careotę ꝛ careotides plynio teſte dicuntur.

Palmipes:planos ꝛ ad palmę ſiľitudinẽ habens pedes.Unde anſeres ꝛ oẽs fere aquatię aues palmipedes dicuntur.Ply. aut in palmipedum genere ſunt vt anſeres.

Palmes.itis.ſarmentũ vitis ꝛ aliarum arboꝛuȝ quoniã palmites in modũ palmaꝝ humanarũ virgulas quaſi digitos habent.Et palmites dicuntur vnde erumpit vua.

Palmo.as.mãs alligo.Col.li.xij.Cęteꝝ palmare.i.mãs alligare h̄ tp̄e nõ expedit.Jn alia ſig̃atione accepit.Quitil.ĩ deola. cęci.Pręterea cũ manus ex parte q̃ palmare veſtigiũ põt:pliceť in capľo.Et poſt.Tuus ãt qui palmatus eſt partes veſtigiũ eius partis oñdit.Huius cõpoſitũ ẽ depalmo qđ eſt palma ꝑcutio.Gel.Js pꝛo delectamẽto habebat hoĩs liberi manus ſcite palma verberare:eum ſeruus ſequebatur crumenã plenã aſſium poꝛtitans: ꝛ quẽcũq̀ȝ deplamauerat numerari ſtatim ſcđm.xij.tabulas vigintiquinq̀ȝ aſſes videbat.

Palmirena regio ſyrię in qua metropolis eſt palmaria in qua regnauit.Zenobia mulier eruditiſſima.

Palmo.as.ꝛ palpoꝛ.depo.ꝑ leuiter blande ꝛ q̃ſi tentãdo tango Un̄ ꝛ ꝑ adulari frequẽter accipiť hinc palmatoꝛ ꝑ adulatoꝛe.Plau.Ut palpatoꝛ nullus eſt qñ occępit blandioꝛ.Regitq̀ȝ ĩterdũ actm̄ interdũ dtm̄.Hoꝛ.ĩ Ser.Et cui ſi palper recalcitrat.i.ſi aduleris vel blãdiaris.Juue.actiue poſuit.cuȝ ait. Quẽ munere palpat car⁹.Hui⁹ ꝯpoſitũ ẽ expalpo qđ ẽ elicio

Palpo palponis q̃ ꝛ palpatoꝛ.ꝑ adulatoꝛe ꝛ blãdo homine.

Palpito.as.frequentatiuũ leuiter ac frequenter moueoꝛ.Hier. li.ij.Re.Cũq̀ȝ adhuc palpitaret hęrens in quercu.Ply.Palpitat certe coꝛ ꝛ quaſi alternatim mouet.Juue.Ut ſemel atq̀ȝ iterum ſuper illam palpiter.

Palpebrę pe.coꝛ.capilli quos ingenis hoĩes vtrinq̀ȝ hñt a palpitãdo.i.tremẽdo.vel a palpãdo.i.ꝑtentando.Ob id enĩȝ nã palpebꝛas homini vt vallũ quoddã viſus eẽt ꝛ ꝑminẽs muni mentũ circa occurſantia aĩalia aut alia foꝛtuito incidentia

Paludamenta ſũt ĩſignia ac oꝛnamẽta militaria.Jdeo cũ ad bellũ exit ĩperatoꝛ mutata veſte đꝛ ꝑficiſci paludatus.Liui.Cũ paludatis lictoꝛibus ꝑfectus ab vꝛbe bꝛũduſiũ venit.Hiero. ad exuperãtiũ.Quis nõ diligat eũ q̃ ſub paludamẽto et habitu militari agat opa pꝛophaꝝ.et exterioꝛẽ hoĩes aliud ꝑmittẽtẽ vincat ĩterioꝛi homine q̃ foꝛmatus ẽ ad imaginẽ creatoꝛis.Dicta paludamenta q̓ perſpiciunť illi q̃ illa hñt ꝛ fiunt palã vt inq̃t Uar.Jnuenitur etiã paludamentũ dici de veſte muliebꝛi.Ply.Nos vidimus agrippinã Claudij ꝑncipis ſedente eo ad naualis pꝛelij ſpectaculũ aſſidentem indutaȝ paludamento aureo textili ſine alia materie.

Palumbes.tã maſcul.q̃ȝ fęmini.gñis inuenitur.ſyluestres colũbe ſunt quę arboꝛibus ſepibuſq̀ȝ nidificãt. Uir.Rancę tua

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

tura palūbes. Luc. Macroſq́ꝫ palūbes. Dr̄ ⁊ palūbus. ⁊ palumba. Hoꝝ duo ſunt gn̄a. Vnū toꝛquatū a toꝛque quo inſignit̄. Mar. Inguina toꝛquati tardant hebetantq́ꝫ palumbi: nō edat hāc volucrē ꝗ cupit eē ſalax. Proper. Sed cape toꝛquatę venus o regina palūbę. Alterū genus qđ Vinaginem dicunt ab vſu labruſcę. A palumbus fit Palumbius. a. um.

Pamphilus. pe. coꝛ. latine đꝛ totus amoꝛ: vel oībus amicus.

Pamphylia regio in minoꝛi aſia inter Ciliciam ⁊ ſyriaꝫ. Vnde ⁊ mare pamphilicuꝫ. dicta quaſi tota frondoſa. Hęc tota mōtana ex Tauro in mare procumbit. In ea vt pōpo. refert eſt fluuius Melas nauigabilis ⁊ Eurymedon. apud quem Cymon athenienſis perſas nauali pugna ſuperauit.

Pamphagi ethiopę populi omnibus rebus veſcentes.

Pampinus pe. coꝛ. a Vir. gn̄e maſ. ponitur. a Varrone frequētiꝰ feminino. Et ſigt̄ folium vitis ſeu ramuſculuꝫ virentem Virg. heu male tunc vites defendit pampinus vuas. Apud Col. ponitur pꝛo quodam arboꝛis genere.

Pampinio. as. pe. coꝛ. pāpinos decrepo. vel a ſarmento coles ꝗ nati ſūt de his ꝗ plurimū valēt ad ſcđm nonnunq̄ꝫ ēt ad tertiū relinquo relinquos decerpo: ne relictis colibus ſarmētū nequeat miniſtrare ſuccū. Col. li. iij. Cū cōpꝛehenderit identidem pampinent ne plura ſarmenta q̄ꝫ debent excreſcant.

Pampinarium. palmes ꝗ̄ vt Ply. inquit e duro exit mām̄qꝫ in pꝛimum annū pmittit: ſiue cōgeries virentium ramuſculorum. Col. lib. iiij. Vitioſiſſima ē eoꝝ agricolaꝝ opinio ꝗ minimum referre credūt quot vuas ſarmētū habuerit dū ex vitę fertili ligat̄ ⁊ nō ex duro trūco e natū qđ pāpinariū vocant.

Pampinarius. a. um. qđ ē pāpini. Colu. li. v. Ne aut pāpinariꝰ palmes inter natus aut verucę ſimilis furunculus relinquatur. Et lib. iiij. Ne pāpinariam virgam deplantet.

Pampineus. a. um. idem qđ pampinarius Vir. Liber pampineas inuidit collibus vmbꝛas.

Pampinoſus. a. um. quod pampinis abundat. Col. lib. vj. Et ſi parum pampinoſa vitis eſt.

Pan apud grecos ſigt̄ oē. Quo ēt vocabulo paſtoꝝ deus vocatus ē in nāe ſilitudinē foꝛmatus hꝫ. n. coꝛnua in radioꝝ ſolis ⁊ coꝛnuū lunę ſilitudinē. Rubet eius facies ad ętheris imitationē. In pectoꝛe nebꝛidē hꝫ ſtellā ad ſtellarū imaginē pars eius inferioꝛ hiſpida ē pp arboꝛes. Virgulta feras. capꝛinos pedes hꝫ vt oñdat terrę ſoliditatē. Hic De Mogogonis filius credit̄ fuiſſe ꝗ fiſtulā cōpoſuit ſepteꝫ imparibus calamis ſimul cōiunctis pp harmoniā cęli: Hunc Arcades colūt: euꝫ vniuerſę materię dn̄m appellantes. Vn̄ a grecis pan appellatur. Itē pan latine icubus đꝛ. Incubi vō ſūt nocturna phātaſmata moꝛtalibus terroꝛeꝫ incutiētia. Sed Alceus poeta mirabiliter deſcribit εμπνει παν λαροισιν ορι βα Τα χει λεσι μουσαν εμπνει ποι μενιω Τερπομενοσ Δανακι εοκε λαδλω συριγγι χεωμ μελος εκδλεσυ νω Δδυκλαζεκα τιθυμωμ ρημαΤος αρμονιημ αμ φισοι ρυθμοιο κΤι κρο Τομ ενθεον ιχνος ρηαςε αθ ωνυμφαις Ταισδλε πεδυ δλριασιμ.

Panaces. pe. coꝛ. ⁊ Panax herba cuius ſuccus opoponax vocatur απο του πεντα ακειμ Hoc eſt a ſanādis oībꝰ moꝛbis Ply. Panaces ipſo noīe oīuꝫ moꝛboꝝ remedia pmittit. Col. Panax vtroq́ꝫ tēpoꝛe lęni ⁊ ſubacta terra rariſſime diſſerit̄ Hic deducit̄ πανακεια. Luc. li. ix. Et panacea potēs ⁊ theſſalia centaurę a. Vir. Am. ſuccos ⁊ oꝛdoꝛiferam panaceam.

Panatius nomē ppꝛiū phi rhodij ſtoicę ſectę: q̄ſi totus moꝛalis Scipionis pceptoꝛ quē imitatus ē Ci. li. de off. Hic ſcripſit ꝙ vita hominū ex ipꝛouiſo aſſidua ⁊ ppe quotidiana picula fert ad q̄ cauēda opoꝛtet aīo ſp eē intēto vt ſūt athletę. Sicut. n. illi in certamine athletico caput manibꝰ oppoſitis q̄ſi vallo pmuniūt ita animus ſapientis aduerſus petulantias iniuriarū ictuſq́ꝫ foꝛtunę debet eē erectus arduus ſeptus neq́ꝫ i re repentina icurſio impatis: ipꝛotectiſq́ꝫ nobis oboꝛiat̄.

Panagron retis gn̄s ꝙ omnia capiat a παμ ⁊ αγρα.

Panagius. latine ſanctiſſimus. quaſi totus ſanctus

Panarethus. pe. coꝛ. dici pōt oīum virtutū cōtineus παν enim totū ſigt̄ αρετη virtus. Mar. Arguto madidus pollice panarethus. Hiero. Fertur ⁊ panarethos Ieſu filij ſyrach.

Pāegyris: cōuētus nūdinę feſtiuitas ab πεν ταγυρεω. hoc eſt ab oībus rebus mercandis. Vn̄ Panegyrici ſunt ſermones laudatiui qui in cōuentu populi ⁊ ſacris celebꝛitatibus hīr quales ſunt ꝗbus diui imperatoꝛes laudantur. Et panegyricon tertium dicēdi gn̄s: qđ latini demonſtratiuum dicunt.

Panętholiū. q̄ſi totā ꝯtinēs ętholiā. mons ē ętholię altiſſimus.

Panathenea. cōmun. celebꝛitas. ludi gymnici in honoꝛem Minerue athenis celebꝛati. pꝛimus theſeus auctoꝛe plutar. inſtituit panathenea. Nā gręci αθι ναμ vocāt: quā noſtri mineruam nūcupauerūt. Euſe. Agon gymnicus quē panatheō vocant athenū actus. hinc panathenaicus liber.

Panathenaicon. gn̄s vnguenti. quod vt Ply. li. xiij. inquit athenę obſeucranter obtinuere.

Panurgus. aſtutus quaſi rerū oīum expientiaꝫ habens A quo panurgia aſtutia Plau. Iſtęc panurgia tete i piſtrinū dabit.

Panchaia quaſi tota dechiſcēs: regio arabię tota arenoſa in q̄ arboꝛes ſponte natę thus emittunt. Vir. Totaq́ꝫ turiferis pāchaia. pinguis arenis. Seruius ſcribit pāchaiam arabiam ⁊ ſabęoꝛum gentem eandem eſſe apud quam naſcitur thus.

Panchai populi qui vt pompo. refert deſerta ſabeę hītant: qui ⁊ ophiophagi vocantur qm̄ ſerpentibus veſcantur.

Pancarpię: coꝛōe ex verijs floꝛum gn̄ibus factę ⁊ penę oībus.

Pancratium quaſi oīa potēs ludus gymnicus ꝗnquercio conſtans a quo pancraciaſtę dn̄r qui hoc ludo excellunt. pꝛop. pulueruleutaq́ꝫ ad extremas dat fęmina metas. Et patitur duro vulnera pancratio.

Pancratiaſtes certatoꝛ ⁊ victoꝛ pācratij. Gellius lib. iij. Diagoras filios tres habuit vnū pugilē alterū pācratiaſten. tertiuꝫ luctatoꝛē. Idē ſigt̄ pācratiꝰ pancratia ⁊ pācratiaſta Sen. li. v. de bn̄ficijs lacedemōij vetāt ſuos pāctatios cęſtu decernere. Gel. Opoꝛtet aīo eē intento vt ſunt athletarū ꝗ pancratię vocant̄ ꝗ aduertādū vocati pꝛoiectis alte bꝛachijs ꝯſiſtūt et os ſuū manibus oppoſitis q̄ſi vallo pꝛemuniūt. Ply. li. xxxv. Myron fecit delphicos pētathlos pācratiaſtas. Quidaꝫ ita diſtingūt inter pētathlū pāctatiū ⁊ piodo victoꝛē: ꝙ plus ſit pācratiaſten eē q̄ꝫ pētathlū: ⁊ plus periodo victoꝛē eē q̄ꝫ pācratio. pētathlos ē ꝗ gn̄ibus illis ꝗnqꝫ certat: pācratiaſtes ꝗ certauit ⁊ vicit. periodo victoꝛ vt Feſtus inq̄t ꝗ ſacra gręcia certamina obiuit ⁊ vicit. nemea pythia Iſthmia olympia.

Pandecta. nomē cōpoſitū απεμ qđ eſt totum ⁊ pticipio huius verbi Δεχομαι quod eſt capio: q̄ſi oīa itra ſe cōpꝛehendēs volumē aliquod vel iter cōtinens. Vn̄ Iuſtinianus libꝛos i quibus vetera iura collegit pandectas appellauit.

Panpion ppꝛiū nomē Erichthei athenarū regis filij. cui ſucceſſit in regno: huius filię fuerūt. pgne ⁊ philomella. Dictꝰ pandion q̄ſi totus dios. i. totus iouis Hic pādionia dicta ē attica Sidoniꝰ. Qui pādioniā mouebat oꝛatoꝛ catieā tumultuoſus

Pandochium. hoſpitium diuerſoꝛium: ſtabulum.

Pandoꝛa: q̄ſi omnium dona: vel q̄ſi ab oībus donata: vel oīum rerū gn̄e donata Quo noīe etiā dicta eſt gēs i cōuallibus in dię ſicut. li. vij. ſcribit Ply. quę ducentis annis viuit in iuuētute capillos cādidos habet in ſenectute nigros.

Pandatharia: inſula in puteolano ſinu ſeu in mari tyrrheno vt lib. ij. ſcribit Ptol.

Pandoſia: ciuitas in Epiro: alia in italia in qua Alexander epirotes interfectus eſt De qua Trogus Cum in epiro eſſet pādoſia: ⁊ flumen acheruſiuꝫ ignarus eandem ⁊ in italia eē ad declinanda fatoꝛum pericula peregrinam militiam cupidus elegerat. Pandoſius arcadię lacus

Pangeus quaſi totus. terra ob nimiam fertilitatem pꝛomontorium eſt thꝛacię beſſis conterminū ⁊ macedonię coniunctuꝫ ad cuius radices Meſtus amnis defluit. Et in ſingulari eſt gn̄is maſ. in plurali neutri. Stra. Illi pangęa reſultant iſmaraq́ꝫ. Hinc pangeus. a. um. vt arua pangęa.

Panthia vxoꝛ abꝛadotę Suſij ductoꝛis ſub Cyro maioꝛe caſtiſſima. Vide in dictione Abꝛadotes.

Pāthaces. pe. coꝛ. nomē amnis ab vſu medicinę pecoꝛuꝫ dicti. Sꝫ i Samo ppe Chalcātis ⁊ podaliri facella vt ſcribit ſtrabo.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Pantheon.tēplū rome qđ vt Dion hiſtoꝛicus refert ſic dictum fuit ꝙ in Martis Venerisq́ꝫ imaginibꝰ ſub ipſo tēplo ꝯſti tutis oīuꝫ deoꝝ imagines effictę erāt. Siue ꝙ tēplū ipꝫ rotū dū ſit cęloqꝫ ꝑſilie. Et ſic quoqꝫ oīuꝫ deoꝝ habitatio cēſeatur Pōt ēt dici pātheon ſūmū deoꝝ. Nā παν ſigt oē qđ ſane in ſilibus ſępe ad ſummum ſpectare ſolet ⁊ θεωμ deoꝛum. Vñ Ply.li.xxxvj. Pantheon ioui vltoꝛi ab Agrippa factuꝫ fuit.

Panther ab Ariſtotele vocatᷓ aīal qđ Theodoꝛus Gaza lupuꝫ canariū appellat: diuerſuꝫ a pāthera vt ex Galēo cōijci pōt q̄ ſic ait: Quidā a deo beluini vt leonū ⁊ pantherarū. itē canuꝫ ⁊ pātherū ⁊ vlpiū carnibus veſcantᷓ. Hiero.ad p̄ſidiū. ſic ſcri bit. Pāther pardo ſilis ē: ⁊ ē varij coloꝛis ⁊ mitis ſi ſaturatꝰ fuerit: ⁊ tribus diebꝰ doꝛmit. poſt tertiū diē lauat ſe ⁊ clamat ⁊ ſic odoꝛē ſuauē emittit. ⁊ cōuocat oēs feras q̄ odoꝛe ducun tur ⁊ eſt omnibus feris amicus pꝛeter dꝛaconem ⁊ aſpidem.

Pāthera pe.ꝓ.aīal ꝑſus ferū ⁊ maculoſuꝫ quę a pardalis dꝛ ex παν qđ ſigt totaliter ⁊ θηρ fera: Abūdat ī hyrcania. ⁊ media Hoꝛ.in epiſtolis. Diuerſuꝫ confuſa genus panthera camelo.

Pantholabus.omnia ſumens: verna appellatus eſt ꝑꝑ ſcurrili tatem pluribus notus.

Pantomimus: pe.ꝓ.rex oīuꝫ imitatoꝛ q̄ in ſcęnis ꝑſonas ꝑ ſin gulo ꝝ actuū ſimulatiōes oñdebat. Ex παν των oīuꝫ ⁊ μι μος imitatoꝛ. Eſt āt minꝰ ſermōis ⁊ factoꝝ cuiuſqꝫ imitatio cū laſciuia. Ply.li.vij. Mythicū pātomimū hᷓ ē fabularē q̄n dā vocauit. ceu pātomimoꝛū duo ſint gn̄a ſcęnici ⁊ mythici.

Panhoꝛmus ⁊ panoꝛmum ⁊ panoꝛmium.ciuitas ſicilię dicta a nauium applicatione quę vndiqꝫ illuc cōueniūt. Eſt eni hoꝛ mos poꝛtus ꝑs: Inde naute dicūt hoꝛmizare. i. nauē ancho ris atqꝫ retinaculis īſtruere. quo ſecura ſit in poꝛtu a repēti nis ꝓcellis. Hinc pāhoꝛmita. pāhoꝛmitanus ⁊ panhoꝛmius

Panomphęꝰ. Jouis epitheton. qꝛ ab omni ligua colatur απαν ⁊ ομφι vox ꝙ oīuꝫ voces audiat Oui. li. Me. para panom pheo vetus eſt ſacrata tonanti.

Pantheus ⁊ panthus nomē ꝓpꝛiuꝫ filij Otrei fratris Hecubę.

Panis a paſcēdo ꝓpꝛietatem habet ſiue ꝙ omnibus pulmētis adhiberi poſſit: ⁊ fere adhibeatᷓ cū nullū opſoniū faciat inſi pidius. Nampam totuꝫ dꝛ. panis varia ſunt gn̄a. Nam alia ſub poſonijs appellata: vt oſtrearij: alia a delicijs : vt artola gani. Alia a feſtinatione: vt Sphеuticij. Alia a coquēdo ra tione vt furnacij vel artoptitij vt in clibanis cocti.

Panis ſecundarius. panis vulgaris q̄ oīum cibus eſt. Sue. de Aug. Cibi nummi erat ac fere vulgaris. Secūdarium paneꝫ maxime appetebat. Idē. Cibarius panis appellatᷓ panis ru dibus a ſcabꝛicię. panis ſcđo coctus quo vtuntur naute.

Panifex q̄ panē facit: q̄ ⁊ panificus dꝛ. Vñ mulięres q̄ panē fa ciūt panifices ſeu panificę: vocātᷓ. Hic Hier. i li. Re. panificas filias dixit. panificiū ipa panis ꝯfectio ⁊ actꝰ faciēdi panē.

Panariuꝫ. locus vbi panis ſeruatᷓ. panis repoſitoꝛiū. Cuius di minutiuū ē panariolū. panaria ⁊ panariola nos hodie quo qꝫ vernacula voce ciſtas ⁊ ciſtellas vocamus ex viminibus factas. Sue. Sparſit ⁊ miſilia variarū rerum ⁊ panaria cum opſonio viritim diuiſit Mar. Cū panariolis tribus rediſti.

Paniſci dij ſylueſtres quaſi per diminutionem dicti minutuli panes ſicut a ſatyro ſatyriſcus inclinatur. Scribit Ply. lib. xxxv. panis cum fuiſſe pictum a Tauriſco pictoꝛe.

Pando. is. paſſum ⁊ panſum ſupinū facit ſcđm Bedum ſuper. Do. Et a pane dꝛ ſigtqꝫ patefacio: ꝙ apud veteres q̄ ope in digeret. ⁊ ad aſyluꝫ cereris cōfugiſſet panis ei dabatᷓ. pande re. itaqꝫ panem dare. Et ꝙ nunq̄ꝫ fatuū talibus claudetᷓ pāde re ꝓ apꝑire vſurparūt: Vñ mulier capillo paſſo dꝛ q̄ſi poꝛre cto ⁊ ſparſo. Et paſſis manibus ⁊ velis paſſis. i. deductis at qꝫ diſtentis. Huius cōpoſita ſunt. Expando extrapando a quo Expaſſuꝫ extētū. vñ Gel. refert Cęciliū ſcripſiſſe flameū expaſſum domi ꝓtulerūt. Nonnūq̄ꝫ tñ apud veteres: a. in. e. mutatᷓ ac ꝓ eo qđ ē diſpaſſis diſpeſſis dictū eſt. Plau. in mi li. Credo ego iſthoc exēplo tibi eſſe eūdū extra poꝛtaꝫ diſpeſ ſis manibus patibulū cum habebis. Oppando circum exten do. hie. in Exo. Velū qđ ante illud oppāditur. ꝓpādo vltra dando. Repando. a quo Repandum dꝛ qđ retroꝛſum patet.

Pando. as. Incuruo. Vnde pandari trabē dicitur quaſi Incur uari cedereqꝫ ponderi: cuius contrarium palmę faciūt quip pe quę non contra inferioꝛa ſed in diuerſum renitēdo foꝛni cantur. Ply. li. xvj. At populus contra omnia inferioꝛa pan datur. Facile pādatur iuglans. hinc a victruuio arboꝛes pā datę dicte ſunt quę in ędificijs curuātur.

Pandus. a. um. non panditus alternitatis cā euitādę qđ in plę riſqꝫ ſeruatᷓ. ſicut a mane matutinus non manuninus a vi tis vinetū non vitetū. Eſt autem pandus idem quod aptus. Vir. li. ij. Ge. Lancibus ⁊ pandis fumantia redimit exta.

Pandana poꝛta romę a pando dicta: ꝙ ſꝑ pateret ad res q̄ i vr bem ferebantᷓ. Eadē dicebatᷓ. libera a libertate. pādana ēt ē īſula in ſinu Gaietano ꝑua a cōtenti ducētis q̄nquaginta ſta dijs diſtans in qua pulchꝛo habitatur. vt Stra. inquit.

Pandiculoꝛ: extēdo: vt faciūt q̄ e ſomno expꝑgefacti ſunt oſcitan tes. Plau. in Menę. Ego me ad ſimilem inſanire vt illos a me abſterream vt pandiculas oſcitatur.

Pantices. fluxus vęntris pinguitudo ⁊ ex tuberantia. ꝙ venter pādatur. hodie quoqꝫ vulgus pantices appellat in hoie ven trioſo. Plau. in pſeu. Eo vos vr̄os cantices adeo madefaci tis cum ego ſinu hic ſiccus.

Panus pani. ⁊ panis. is. tramę in volucrū quo panni texuntᷓ a quo panula ⁊ panicula ꝑ diminutionem Lucil. Foꝛis ſub tegminis panus. Ab huius ſilitudine ēt innatus tumoꝛ ſub faucibus auribuſue ⁊ īguinibus panus appellatur. Idem E laterum parotidas ⁊ panos ſanat. panos Galenus in ſpēs di uiſit. huius diminutiuum eſt panellus

Panicula. diminutiuū a pano. alioq̄n ſigt comā in milio pāico arundinę. Ply. pendente epicearū vel roboꝛū quoqꝫ ramis q̄ ipſe vocat panos ⁊ pāiculas ⁊ aliq̄n nucamēta callo ſquā mati cōpactili: q̄ cittara gręci appellāt. Quicq̄d igitᷓ ſub lōga vel ſub rotūda foꝛma tumet panicula dici fere poteſt. Celſus in curatione ramicis. Faſcia eius rei cā ſit cui imo loco pila eſt aſſuta ex paniculis facta quę ad repellendum in teſtinum quod deſcendit illi ipſi ſubijcitur. Ply. lib. xxj. Gręcula roſa conuolutas hꝫ folioꝛum paniculas.

Pānus per duplex. nn. quo veſtimur. vt pannę veſtes quę ſūt lanę vel bombycinę. Huius diminutiuum eſt panniculus. Iuue. Et panniculus bombycinus vrit.

Pannoſus qui ſoꝛdida veſte ⁊ craſſo panno viliqꝫ optus eſt Nec hoc niſi de paupe dicitur. Iuſti. lib. ij. permutato regis hitu pānoſus ſarmenta collo gerens caſtra hoſtiū ingreditᷓ

Pannicularia. Vlp. teſte dñr ea q̄ in cuſtodia receptus ſecum attulit. vt veſtē qua indutus fuerit qui ad ſupplicium ducitᷓ: aut nummos quos victus ſui cā habuerit in ꝓmptu: aut le ues annulos. hoc eſt q̄ rem non excedunt aureoꝛum quinqꝫ.

Panicū gn̄s frugis a paniculis ſuis dictū. Ply. li. xiij. paruis ra cemato paniculᷓ. Ceſar. panico vetere atqꝫ hoꝛdeo coꝛrupto

Paneus. a. um. a pānus fit. Paneꝰ ꝑ ſimplex n fons eſt ſub liba no mōte ī quo ſi q̄ natātia ꝓijciantᷓ in lacū cui phiala nomen eſt cūcta repꝑiuntur. Eſt ēt hoc noie Colchoꝛum fluuius.

Panico repentinus terroꝛ ⁊ cōſternatio dꝛ a gręcis. Hyginus ſcribit capꝛicoꝛnū obieciſſę hoſtibꝰ timoꝛē q̄ pāicos noiatur

Pannuueliū. a pāno ⁊ voluēdo filo: ſudariolū ſigt: vt eſt apud. Var. li. j. de lin. latina: Hoc pānicellū dicere poſſumus.

Panſę dicti ſunt quibus lati ac panſi ſunt pedes. ſicut planci q̄ bus plani ſunt.

Panſelinus. pe. coꝛ. pleniluniū q̄ſi tota luna. Nam σελινη lu na dicitur. Vnde ⁊ pꝛoſelinus ante lunam.

Panonij appellantᷓ a romanis quos gręci pęonas latini vnga ros vocitāt quoꝝ fama olī foꝛmidīe totā ꝯcuſſit italiā tanq̄ꝫ eēnt bello īſuꝑabiles Hi tribꝰ fluuijs pꝛauo: ſauo ⁊ iſtro val lantᷓ. Hic pānonicus. a. um. Sue. ī Aug. Reliq̄ ꝑ legatos ad miſtrauit: vt tñ q̄buſdā pānonicis atqꝫ germāicis aut īterue niret aut nō lōge abeſſet. Hoꝝ regio pānonia dcā ē regio Eu ropę ſicut Ptol. li. ij. ſcribit. Et ē duplex ſuꝑioꝛ ⁊ īferioꝛ: ſuꝑi oꝛ ab occaſu limites hꝫ mōtē Cetiū q̄ medius ē inter noꝛicū ⁊ ipſam pannoniam ab oꝛtu hꝫ pānoniam inferioꝛeꝫ cui iun cta eſt inferioꝛ ab oꝛtu ſeptentrione danubio cingitur.

Panthaſilea nomē reginę Amozonū q̄ Orithee ſucceſſit. Dicta quaſi oīa ſubiens. Hęc prima vt inq̄t. Ply. ſecurim inuenit. habet ei diph. in pe. apud grecos ϖαντασιλεία.

Pango. is. pegi. pāxiq; pactū ſig̃t figo planto ſiue iūgo. Uñ pecilis a pactū qđ eſt a pango iungo. Ply. li. xxi. Sūmaq; auctoritas pactili corone. Liui. p figo poſuit. li. vij. Lex vetuſta ē p̄ſcis lr̄is verbiſq; ſcripta vt q̄ pretor maximꝰ ſit idibꝰ ſeptēbribꝰ clauū pangāt. fixus fuit lateri ędis Jouis optimi maximi. Pro plāto. Col. li. iij. Atq; vetere ſarmento pāgunt̄ tardius cōualeſcūt ſʒ tardiꝰ deficiūt. Idē. li. xi. Malleolus q̄ recētiſſimus curioſiſſime pāgēdus ē. Cic. Tyroni p ſcribo poſuit q̄ſi q̄d ſiꝉe plātatōi. An pāgis aliq̄d ſophoc eū: fac opꝰ appeat. Gel. Si aut v̄ſuʒ inq̄t pāgis: aut orōneʒ ſolutam ſtruis: atq; ea v̄ba tibi dicēda ſūt ñ eas finitōes p̄rācidas: neq; ſecutinas grāmaticas ſpectaueris: ſʒ aurē tuam inter roga quo q̄d loco ꝯueniat dicere. p cano ēt ſiue narro manifeſto ponit̄. quēadmodū cano p ſcribo. vt pāge lingua glorioſi p̄lii certaminis. Cōpoſita eiꝰ q̄dā ſeruāt a. vt circūpāgo. Uñ circūpactꝰ p circūiūctus. Ply. li. xvij. Ramis terraq; circunpactis. Depāgo p defigo. Idē li. xxiiij. Quercus ⁊ olea tā p̄tinaci odio diſidēt vt altera in alterius ſcrobe depactę moriant̄. oppāgo circūpango. repango. a quo repages ⁊ repagula. Quędā mutāt in i. vt Appigo. Cōpigo. qđ ē ꝯiungo vt in Exo. Archā ve linguis ſethiʒ ꝯpingite. Impigo. Uñ Impagas. Inter ipſa tñ tam in pręterito q̄ in ſupino conuenit.

Pape diñr ſacerdotes quemadmodum presbyteri hoc eſt ſeniores appellantur.

Pappa p duplex. pp. puerorum cibus eſt. deductū nomen a pane.

Pape admirantis aduerbium hʒ enim in ſe affectum verbi miror. vt pape q̄d video. aliq̄ñ ēt indignationis eſt. Ter. in eu. pape hęc ſuperat ipſam thaydem.

Papas accipitur p p̄re ſiue p eo q̄ pueꝝ alit Iuue. Liuidus pregustet pocula papas. Eſt āt nomē veneratōis a ſyracuſis tractū. apud quos pas pater dꝛ iñ p gemiationem papas.

Papare eſt minutis ⁊ blandiuſculis verbis patrem appellare.

Pappare. p duplex. pp. ſig̃t cibū ſumere. qđ a papa ſit. qui ē puerorum cibus. Plau. in Epi. Nouo liberto opus ē: quod pappet dabitur prebebo cibum.

Papeus. apud Scythas appellatur Jupiter.

Pappus auus. Nā gręci ϖαϖϖον auum dicunt. Auſo. ad nepotem ſuum. pappos auiaſq; tremētes anteferunt paribus ſeri noua cura nepotes. hinc pappous. i. auitus. pappi ēt dicunt̄ carduoꝝ flores Lucr. Ueſtem nec plumas auium papposq; volantes. plynius pappum vocari ait lanuginem deciduam ex fructibus arboris congrygię. Et pappus dictus eſt Aemylius romanus cuius meminit. Liui. li. xxviij.

Papauer gñs herbe. Et albū q̄dē ſatiuū ſemē hʒ qđ toſtum in ſcōa mēſa cū melle apud antiquos edebat̄ hoc precipuū candorem lina ⁊ lanę cōtrahūt: a quo Toga papauerata dicta ē a colore candido. Eadem toga ſpiſſa dicebatur.

Papula. puſtula. vberculū vulgo bruſola q̄ ieiunę ſaliuę defricatione curat̄. papulꝰ cutis exaſpat̄ ⁊ rubet: leniterq; roditur Uir. li. iij. Ge. Ardētes papulę atq; īmūdꝰ olētia ſudor. Celſ tamē lib. v. duo papulaꝝ gñā ponit. huius diminu. ē papilla.

Papilla p̄ua papula. i. tuberculū. Serenꝰ excruciāt turpes anū ſi forte papillę. Sig̃t ēt māmę capitulū vñ Lac. trahit̄ q̄uis ēt p ipſa māma ponat̄. Uir. li. xi. Haſta ſub exertam donec p̄lata papillā heſit. Dicte papillę q̄ſi p̄uę papulę. qđ papularū ſint ſiꝉes. A quaꝝ ſiꝉitudine papillę diñr q̄ aq̄s fundunt. Uar. lib. iij. de re ruſ. Qui ſit ſi adduxeris fiſtulam ⁊ in eam papillas impoſueris tenues quę eructēt aquam. papilla ēt tribus Romę fuit que a genitricē vocabulum traxit.

Papillatus. papilla ornatus. ſeu ī papillę ſpēʒ factus Hiero. ad pāma. Quis pturiētē roſam ⁊ papillatū corymbū anteq̄ in calathū fundat̄ orbis. Ex papillatus aduſq; papillā nudatꝰ. Plau. Idem cōnexuʒ in humero leuo ex papillato brachio.

Papilio: inter verniculos numerat̄ quo nullū aīal imbecillius eſt. Col. li. x. de apibus. Uermiculi quoq; q̄ tineę vocantur. Item papiliones enecandi ſunt. Nā vt idem teſtat̄ ex papilionū ſtercore naſcunt̄ tineę. Itē papilio dicit̄ tentoriuʒ hie. in Exo. Stabat vnuſquiſq; in hoſtio papilionis ſui.

Paphlagōia. regio minoris aſię. a q̄ paphlagōes q̄ teſte Cor. nepote in Italiaʒ tranſuecti. mox Ueneti dicti ſunt. hęc vt Solinus ſcribit Cytoro monte conſurgit porrecto in ſpatiuʒ trium ⁊ ſexaginta milliū. In ea Mitridales Eupatoriam condidit que ſubacta a pompeio pompeiopolis nominata fuit.

Papia. ciuitas inſubriū. Ticinum alio nomine appellata: olim oſtrogothorum ⁊ lingobardorum regnum ſedes.

Papyrus a noſtris dꝛ iuncus: a nōnullis ſirpus. Lac. li. iiij. Cōſerit̄ bibula mēphitis cība papyro. Frutex ē hñs radicē obliquaʒ triangulis laterībꝰ decē nō ampliꝰ cubitorū longitudine ī gracilitate faſtigiatū thyrſi mō cacumē īcludēs Naſcitur in paludibꝰ ęgypti. Inuenta ē ab Alexādro rege papyrꝰ auctore Uar. q̄ fiebat ex frutice cū Alexādriā ędificaſſet a q̄ papyro fructice dicta ē charta papyrꝰ. q̄. ſ. ex papyro fieret. Nā p̄mo ſcribebāt ī folijs palmaꝝ. poſtea ī arboꝝ libris. deinde ī cęris. poſtea v̄o id gñs charte inuentū quo nūc paſſim mortales vtunt̄. ſitq; ex liteolꝰ ꝯtritis ⁊ nihiloīus p̄ſtinū nomē remanſit. Charta v̄o ab vrbe Tyri: cui charta nomē fuit appellata eſt ex q̄ dido dicta ē. Ideoq; vrbē a ſe poſtea ędificatā ab illiꝰ noīe carthaginē nūcupauit. gręci ab eadē vrbē χατυν nomināt. h̄ extrā mēbrana vocat̄ a tectu mēbroꝝ. A papyro cognomē papyri d̄ductū ē a q̄ papyriana tribus. hic etiam papyraceus. a. um. quod eſt materiatum ex papyro.

Par cū ſuis ꝯpoſitis cōpar: diſpar. īpar. ſepar ſūt gñis oīs Et lʒ par pducta apđ poetas ponat̄. in obliq̄s tñ p̄ma cor. Et tam datiuo q̄ gtō iūgi pōt. Oui. lib. iij. Me. Sūt quoq; par alijs ętas ī ouilibꝰ agnę. Luc. Quē metuis par hꝰ erit. Et ī abltō pe vꝉ pari Sig̃t āt par nūeꝝ duoꝝ q̄ſi int̄ ſe pariū Unū par ⁊ duo paria dicimꝰ. Interdū pes p duobꝰ accipiunt̄. vt pibus eq̄s vtebāt̄ romāi ī p̄lio: vt ſudāte altero trāſirēt ī ſiccū. Interdū par accipit̄ p decēti ęquo ⁊ ꝯueniēti qđ iter oēs ęq̄bile ē. Qui. Si pp matrimōia violata vrbes euerſę ſūt q̄d fieri adultero par ē parē eē ſig̃t ſufficere alicui rei: ſiue reſiſtēdo ſiue exeq̄ndo. Ci. ad Atticū. Sʒ adhuc pes nō ſumꝰ. Quit. Aſpicio par laboribꝰ corpꝰ. paria facere ē qđ alibi amiſſū ē: vꝉ qđ aliūde acceptū: alibi vꝉ aliūde ꝯpenſare. Quit. paria faciemus: tu illic eris vicarius meꝰ ego h̄ tuꝰ. paria ꝯponere. gladiatoꝝ duo paria ordīariū ⁊ poſtulariū. Cice. ī epl̄is ⁊ Sue.

Par. impar. gñs ludi. Sue. de Aug. Scripſit ad filiaʒ. Miſi tibi denarios ducētos q̄nq̄ginta quos ſingulis cōuiuis dederaʒ ſi vellent inter ſe poſt cęnam vel talis. vel par impar ludere.

Pariter aduerbiuʒ ſig̃t ex ęquo. Neuius. Ut pariter diſptiant̄ bona p̄ris aliq̄ñ Cōuenienter. Titi. Ne tu iſtā ędepol media extuliſti pariter vt dignuʒ fuit aliq̄ñ. Siꝉiter. Plau. Is ex ſe hūc reliq̄t. q̄ hic hʒ filiū pariter moratū vt pater atq; auus eiꝰ fuit. Aliq̄ñ ſig̃t quod vernacula lingua dicimus apar apar. ſiue aparadamente. Hier. in li. R. Reliqui diſperſi ſunt ita vt non reliquerentur ex eis duo pariter.

Parilis ⁊ hoc parile. pe. cor. ſig̃t ęquale. a quo Parilitas.

Para prepoſitio gręca ſig̃t ad apud penes: abſq;. dis. re. p̄ter. tā in appoſitione q̄ in cōpoſitione. Eſt ⁊ para gñs auis: auis inauſpicatę. Hora. Impios parę recinentis omen. Ply. xviij. Auem parā oriēte ſyrio ipſo die non appere donec occidat.

Parabaſis. latine tranſgreſſio. Parabates tranſgreſſor.

Parabola. ſig̃t iuxta ſnīaʒ: ex ϖαρα iuxta βουλη. ſnīa: q̄ſi rex diſſimiliū ꝯpatio. Uñ Qui. Parabolę quā Ci. collationē vocat lōgius res q̄ ꝯparant̄ repetere ſolet: vt taʒ fortiter apud Hipponē fecit Scipio q̄ vtiq; apud vticā Cato. Hię. parabolę gręce latine diñr ſiꝉitudines. Qđ li. Salomonis vocabulū ob id īpoſitū eſt vt ſciremꝰ altius ⁊ nō iuxta litterā tñ intelligi debere q̄ diñr. In quo diñʒ ſig̃t p parabolas fuiſſe locuturum. Aliud eni ī ſupficie ſonat aliud in intellectu innuit.

Parabos inſula parua contra phęnicem vt inquit pompo.

Paracletus per. e pductā ſcribit̄ ⁊ pfert̄ a ϖαρακαλω. qđ ⁊ rogo ⁊ hortor ſig̃t. Apud iuniores vero gręcos ēt pro conſolor inuenit̄. Hinc pacletor ⁊ pacletus deſcendit. Et q̄ in foro ac iudicijs a noſtris deprecatores vocantur. hij apud gręcos

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

paracletores dñr. Itaqꝫ pollicet̃ dñs diſcipulꝭ ſuis miſſuruꝫ ſeſe pacletũ ſpm̃ q̃ eos ſit edocturus: ſiue illũ adhoꝛtatoꝛeꝫ ſiue depꝛecatoꝛẽ hoc eſt aduocatũ: ſiue cõſolatoꝛẽ velimus intelligere. Paraclytus ãt p y. tenue ĩfamẽ aut p̃ter famaꝫ ſigt̃. Nã para in huiuſmõi cõpoſitõe pꝛeter. vel diminutionẽ denotat κλυτος v̓o famã declarat inſignẽ id q̃d inclytus ꝓbat. Itaqꝫ paclytus a para ⁊ clytos noĩe cõpoſituꝫ eſt. Quod ſignificatum ponere in Chꝛiſto abſurdum ⁊ impium eſſet.

Paracenthesis ſignificat punctioneꝫ: vt eſt apud Ply. lib. xxv.

Paradiaſtole. dici poſſet per dilatationẽ. q̃d ſit cũ rem noſtram dilatamus interpꝛetatione.

Paradromis. idis. ambulatio. ſiue xyſtus. Victr. Latini xyſta ambulationes appellant. quas gręci paradromidas.

Paradigma παραδειγμα exẽplum facti vel dicti alicuius Vir. Antenoꝛ potuit medijs elapſus achiuis Illyricos penetrare ſinus. Fit ãt tribus modis. A pari. A maioꝛi ad minus a minoꝛi ad maius.

Paradiſus pomariũ. i. hoꝛtꝰ ↄſitus. gñis taꝫ maſ. q̃ꝫ fęmi. Eſt nomẽ oppidi: vt apud plyniũ ⁊ Stra. Eſt ⁊ locus ĩ oꝛiẽte lõgo tractu mari diſtãs a ↄtinẽte. De quo Aug. ad Oroſiũ ſcribit ſic. paradiſus in oꝛiẽte ſitus ẽ ĩteriecto oceano: ⁊ nr̃o oꝛbe lõge remotꝰ ĩ altiſſimo loco ↄſtitutꝰ ptingẽs vſqꝫ ad lunarẽ circulũ. Vñ illuc aq̃ diluuij minime ꝑueniſſe dꝛ. Hic locꝰ a p̃mi hoĩs reatu ĩterclusus ẽ nec vlli animãtiũ dat̃ ĩ eam aditus.

Paradoxa. iuxta ſñiaꝫ vel inopinabilia ſeu admirabilia. Nam para p̃ter vel contra ⁊ iuxta ſigt̃ Vñ padoxa Ciceronis. i. electa ſñia vel q̃ ſunt pꝛęter opinionem.

Paragogon cum accentu in antepe. dici poteſt deriuatiuum vt ab Albeo Albico.

Paragoge. deductio figura qua littera vel ſyllaba fini iungitur vt dicier pꝛo dici. Hanc alij palepſim alij pꝛolepſim vocant.

Paragraphus ⁊ paragraphũ. vtroqꝫ dicitur. paragraphe latina pꝛeſcriptio exceptio.

Paralus: vt Ply. li. vij. ſcribit: nomẽ fuit eius q̃ p̃mus lõgã nauẽ ĩuenit. Sũt ⁊ parali ĩ Attica q̃ paraliã incolũt plutarchus polos factionũ vnã e tribꝰ q̃ athẽis erãt Solõis tp̃e ĩtelligit

Paralipomenõ derelictũ ab παρα ⁊ λειπομενον relictum pꝛetermiſſum.

Paralyticus latine diſſolutus dꝛ. paralyſis diſſolutio neruoꝛuꝫ Et alio noĩe a gręcis hemiplexia. h̓ ẽ ſemia poplexia cũ ĩ alterã tm̃ coꝛpoꝛis pteꝫ malũ id ĩcubuit. Nã cũ totũ afficit̃ apoplexia noĩatur. Nũc vtrũqꝫ inq̃t Celſus paralyſin appellari video. Inde paralyticis q̃ tremuli ſũt: remediũ ẽ ĩ quo ſit ab ſtrigẽdi efficacia. Ideoqꝫ Tertul. ĩ apologia d̓ Chꝛiſto dixit Cũ ille v̓bo dęmõia excuteret. lepꝛoſos mundaret: paralyticos reſtigeret moꝛtuos deniqꝫ v̓bo reddere vitę: Reſtrictus ergo reſoluto ↄ̃rꝰ eſt. Noiat̃ id ⁊ pareſis fere defectu viriũ.

Paralleli. pe. p. qm̃ p. ĸ a gręcis ſcribit̃. dñr circuli ſphęrę q̃ ad eũdẽ polũ ↄſtituti finiunt̃. parallelus. n. q̃ſi alternꝰ mutuꝰ ĩui cẽ cõparatus a quo linee ęque diſtãtes pallelę dñr. Ideoqꝫ ſegmẽta mũdi q̃ nos circulos dicimus parallelos gr̃ci vocãt.

Paranymphus a Hiero. dꝛ ꝓnubus. ab antiquis auſpex. Antiqui enim ꝓ nuptijs celebꝛandis auſpiciũ cape ſolebãt. Qui ꝑerat huic rei ꝓ parte veri a gręcis paranymphus a noſtris auſpex dicebat̃. Et vt auſpex ꝓ parte viri: ſic ⁊ ꝓ nuba pꝛo parte mulieris adhibebatur. Itaqꝫ cũ apud xp̃ianos auſpicia minime captent̃. adhibent̃ ſacerdotes q̃ ⁊ pꝛonubi a nobis dñr. Aug. li. xiiij. ci. dei. Nõne oẽs famulos atqꝫ ipſos ẽt panymphos ⁊ quoſcũqꝫ ingredi quęlibꝫ neceſſitudo ꝑmiſerat ante mittit foꝛas q̃ꝫ vel blandiri cõiunx cõiũgi incipiat

Paraphraſtes dꝛ interp̃s q̃ nõ litterã ex littera ſꝫ ſenſuꝫ e ſenſu tranſſert. q̃ſi iuxta loq̃ns. Et ꝓ puerſo ⁊ depꝛauatoꝛe ponit̃. Hie. in ꝓlo. li. Ꝝ. Et cũ ĩtellexeris q̃d antea neſciebas vel interp̃tẽ me ęſtimato ſi gratus es: vel paphraſten ſi ingratus. Idẽ ad Alga. Conabimur itaqꝫ παραφραστικως ſenſus eius euoluere: paphraſis peruerſa dictionum interpꝛetatio

Paraperna non paraphrena. dñr ea quę p̃ter dotẽ dane feminis: a para pꝛeter ⁊ φερνη dos. quaſi pꝛeter dotem. Hęc paraphernalia dicuntur.

Parapetaſma atis. latine velum coꝛtina.

Paraſceue. es. dici põt p̃paratio. nã a παρασκευαζω q̃d ẽ p̃paro deducit̃. Vñ ⁊ dies quo dñs noſter Jeſus Xp̃us pꝛo humani gñis ſalute cruci affixus fuit paraſceue dicitur. qm̃ eo iudęi ſibi neceſſaria pꝛeparabant vt paſcę dies abſqꝫ operatione aliqua tranſigeretur.

Paraſitus. pe. coꝛ. q̃ alioꝛuꝫ mẽſas ⁊ cibaria ſequit̃ ex pa ad σιτον cibus. σιτεια ſagina. quod nõ ſolũ frumẽtũ ſꝫ cibaria quoqꝫ deſignat. q̃d vt ↄſeq̃ poſſit oĩa ad voluptatẽ cuius eſt tractus nidoꝛe culinę pꝛimo loquit̃ oĩa: deinde aſſantat̃ oĩa illius facta ſimꝉ ac dcã laudat: nihil repugnat: oĩa ſuffert: nihil v̓tris cã facere recuſat in quo ſummũ bonum conſtituit Accipit̃ nõnũq̃ꝫ ꝓ eo q̃ ſimplicibus v̓bis riſum ab audientibus captat. p̃mo tñ paſitus ĩ honoꝛe fuit: vtpote q̃ ſacro miniſterio addictus eſſet. pꝛo eo v̓o poſtea dictus eſt qui ad menſas diuitum oblectationis cã admittebatur.

Paraſitaſter q̃ paſitoꝝ imitatoꝛ eſt. Nam q̃ in aſter finiunt imitationẽ potius q̃ꝫ diminutionẽ ſignificãt. Cic. pꝛo Vareno. Euricius hic noſter antoniaſter Duo tñ potiſſimuꝫ diminutionem denotant: ſurdaſter ⁊ recaluaſter.

Paraſangę apud perſas viarum menſurę ſunt quinquaginta ſtadia continentes.

Paraſtatę vt apud Victr. ⁊ Ply. lapides ſũt pilarũ fere mõ appoſitę colũnis de q̃ ſĩlitudĩe alterũ cruris os: duo. n. ſũt paraſtata noĩat ĩ iumẽtis Vegetio q̃d ⁊ paracmeniõ Jul. polluci apd̓ quẽ ⁊ meatꝰ illi ꝑ quos genitura e teſtibus ꝑ vrinę vias defert̃: paſtatę nũcupãt̃. Sũt ⁊ ĩ p̃lio: inq̃t dicti paſtatę nomẽ officij qm̃ adiũcti ſũt ꝓſtatis: h̓ ẽ his q̃ p̃ſunt coꝛnibus ſicut Epiſtatę q̃ tertiũ in regẽdis his locũ tenẽt. Sed ⁊ tabulę quedã cętis iſtrumentis a Victruuio paraſtatę vocantur.

Paraſiopeſis. ſchema ẽ apd̓ rhetoꝛes. a latinis p̃occupatio dicitur cũ aliquid nos reticere dicimus ⁊ tñ tacitum intelligitur Quod ſit vel cũ rẽ notã eſſe putamus auditoꝛibus vel cum ſuſpitionem maioꝛem excitare reticendo volumus.

Paropaniſades regio aſię q̃ ſicut refert Ptol. ab oꝛiente parte indie ab occaſu Aria terminata Meridie Arachoſia.

Paraſtades. lapides q̃ vtrunqꝫ hoſtij latus muniunt. Vic. quoqꝫ paraſtadas in mentione temploꝛum vocat antas

Paraſtaſis. latine Aſſiſtentia. affirmatio per teſtes appꝛobatio

Paraſynthetes. decompoſitus.

Paratrimma. latine intertrigo cum fęmina aduruntur.

Parazoniũ. gñs gladij q̃ ad ʒonã accingi ſolitus eſt απο του παρα και της ζωνης quaſi ad ʒonam pendens.

Paręneticus. a. um. idem q̃d p̃ceptiuus. ſiue admonitiuꝰ a verbo gręco παραινεω q̃d ſigt̃ p̃cipio ⁊ admoneo παραινεσις p̃ceptio: ſiue admonitio. Hic Acron hoꝛatianꝰ ĩterp̃s: h̓ ode parenętice ſcripta eſt: ꝓ eo q̃d ẽ pꝛeceptiue ſiue monitoꝛie ſicut ab eodẽ dicitur. Hęc Erotice dicta eſt pꝛo amatoꝛie.

Parmenides ęleata phũs xenophanis auditoꝛ atqꝫ amicus cẽ ſuit ſẽpiternũ atqꝫ ĩmobilẽ eẽ vniuerſuꝫ q̓ ẽ ens ſc̃dꝫ veritatẽ rex. ſolũ. n. eẽ ſimplex ⁊ ĩtrepidũ atqꝫ ingenitũ gñatõeꝫ v̓o eoꝝ eſſeqꝫ falſa exiſtimatiõe videt̃ eẽ cũ nõ ſint nã ſenſus ſe mouẽdos a v̓tute putat affirmat. n. ſi q̃d ẽ p̃ter ens id eẽ non ens. Nõ ens autẽ nõ eſſe in rebus ⁊ ſic ens vientũ ſibi relinquitur terra v̓o denſioris aeris defluxu factam arbitratur.

Paronomaſia. latine Agnominatio cum aliquod nomẽ ex alio in ſignificatione diſtante conficitur. Terẽ. Jam inceptio eſt non amantium ſedamentum.

Parochus. pe. coꝛ. auſpex ſiue ꝑonymphus q̓ añ vehicula eat q̃ gręce οχηματα dñr. Quidã parochũ ĩterp̃tant̃ p̃bitoꝛeꝫ παρεχω p̃beo. huiꝰ offm̃ erat magr̃atibꝰ p̃bẽda cõducere. Vel parochi magiſtratꝰ erãt q̃bꝰ cura erat vt ligna ⁊ ſallegatis publice miſſis p̃berẽt̃. Hoꝛ. ꝓxima cãpano ponti q̃ villula rectum pꝛębuit ⁊ ꝓrochi quę debent ligna ſalemqꝫ.

Parochię eccleſię dñr q̓ ſuis parochianis victum cęleſtem exhibent. Hiero. contra Vir. Qui parochias ſuas vicinia iſtiꝰ ſcribunt eſſe maculatas. Et alibi. Miroꝛ ſanctum ep̃m in cuius parochia eſſe pꝛeſbyter dicit̃: acquieſcere furoꝛi eius.

Paręcia. cũ ę. diph. dici põt incolatus. Nam para iuxta οικος

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

domus: vbi.ſ.ſunt domus cōtigue. Au.li.xiiij.ci.dei.p̄ſbyter
fuit q̄dā noīe reſtitutus in parecia calamenſis eccleſie.

Parergon dr̄ qđ alicui rei p̄ter ꝓpoſitū addit̄: vt ſi pictor alicu
ius ſancti imaginē pingēs ornande tabelle gr̄a arbuſculas ⁊
aniculas ⁊ huiuſmōi addiderit. Ply. ꝓthogenes cū athenis
celeberrimo loco minerue delubro ꝓpyleū pingeret adiecit
paruulas naues lōgas ī his que pictores parerga appellant.

Parectatus. qui de pueritia venit ad pubertatem Lucil. lib. x.
Tuum ephebum quem vocant parectatum.

Pareſis idem quod parilis.a defectu virium dicta.

Parentheſis. interpoſitio ex ϖαρα ⁊ εν que duo ſignificant in
ter ϑεσις poſitio. Figura quotiens remota de medio ſentē
tia integer ſermo perdurat.

Paronychia: abſceſſu circa radices vnguium. Ply.li.xxiij. Gin
giuarum inflationibus.paronychijs. ſordidiſq̄ʒ vlceribus ⁊
putreſcentibus deriuatio eſt manifeſta. Dicta paronychia a
ϖαρα ad ονυξ vnguis.quaſi ad vnguem.

Paronymon.nomen ab alio deriuatum.

Parce.q̄ nemini parcāt ac iō tres eſſe parcas arbitrat̄ q̄m tria
ſūt tp̄a q̄b⁹ oīa īuoluunt̄ lacheſin dictā eſſe q̄ λαγχαμω
grece ſortior deſignat atropon q̄ reuerti n̄ poſſint clothō q̄m
ſtoma ⁊ coordinata oīa tētat h̄.n.noīa ip̄a ligua grca oſtēdāt.

Paropſis.idis.per.o.gn̄is fe.ex para ⁊ εψω.i. ad cibuʒ proprie
gn̄is iuris.ſcđm Jul.pollucē.q̄ʒq̄ʒ ⁊ ꝓ repoſitorio opſoniorū
qđ Latinum dicūt apud idoneos legatur. Mar. Qui portat
gaudens ancilla paropſide rubra halecē. Sue. in Gal. Ordi
nario q̄dā diſpenſatori breuiariū rōnū offerenti paropſideʒ
leguminis pro ſedulitate ac diligentia porrexiſſe.

Parotides apoſtemata ſecus aures. Nam collectiones fiunt in
glandulis. Dr̄ ⁊ parotides vt inq̄t Celſus arterie due in de
xtra ſiniſtraq̄ʒ iuxta guttur q̄ ſurſuʒ ꝓcedētes vltra aures fe
runt̄. Quin ⁊ ipſi auriū circui apđ Juliū pollu. vocant̄ paroti
des. Itemq̄ʒ partes his ſubiecte que a faucibus ad malas ꝑ
tinēt. Para eniʒ ad ωτα aures dr̄. Solent ēt iuxta dentes
in gingiuis oriri dolentia quas greci parotidas appellant q̄
rum remedia ſcribit Celſus.

Paradontides: ſiue parulides: tubercula iuxta gingiuas cuʒ ca
ro in gingiua excreuit.

Paroxyſmus ſtimulatio cōcitatio. ϖαροξυνει ꝑ eni ē incitare

Paratragedio.as.ſiḡt exaggero: a verborū magnitudine aliq̄d
augeo. Plau. Illic homo eſt vt paratragediat carnifex.

Parrhaſia regio in peloponneſo: dicta arcadia lychaonis pa
tria. Unde paraſius.a.um.ꝓ arcadio. Uir. Paraſio dictum
panos de monte lycei. In ea eſt mons lyceus. in quo bicor
nis fauni templum fuerat a quo lycea ludicra illi ſacrata no
bis lupcalia dcā. Un̄ Oui. lib.ij.faſ. Quis vetat arcadico di
ctos a monte lupercos faunus in arcadia tēpla lyceus habet

Parrhaſius nomē pictoris Epheſij qui cū zeuſide incertamen
picture deſcendit. Hic primus ſymmetriā picture dedit.pri
mus argutias: vultus elegātiā capilli: venuſtatē oris expreſ
ſit. Et cū zeuſis detuliſſet vuas pictas tāto ſucceſſu vt in ſce
nam aues aduolarent ipſe detulit linteum auibus pictum.

Parco,is.peperci vel parſi.parſuʒ. Un̄ pſurus.ꝓprie ſiḡt abſti
neo.q̄ſi parū tāgo. Hic parcere ꝓ veniā dare.i. ab vltiōe ab
ſtinere. Liui.li.xxv. Nec dū eos capue parſuros Uir. parce
re ſubiectis: ⁊ debellare ſupbos. Aliqn̄ ꝓ ꝓhibere vt parci
te oues nimiū ꝓcedere. Aliqn̄ ōponere q̄ ab his q̄ deponi
mus abſtinem⁹. Uir. parce metu cytharea manēt īmota tuo
rū fata tibi Aliqn̄ ꝓ Seruare. q̄ ſimiliter ab eis abſtinemus
Idē.li.x. Argēti atq̄ʒ auri memoras q̄ multa talēta natis ꝑce
tuis. Aliqn̄ ꝓ deſinere nā ⁊ deſinere abſtīere ē: vt parce piaſ
ſcelerare man⁹. Sic ꝑcere errori dicim⁹ abſtinere a caſtiga
tione erroris: ſiue parū caſtigare errorē parcere pecunie. ab
ſtinere ab expēdēda pecunia: ſiue parū expēdere pecuniam.
Uar. Parſurus pecunijs bn̄ ꝑtis. Parcere fame abſtinere a
fama: n̄ laudare. Au.li.ij.ci.dei. Nimis ſupbū ſint fame Par
cere p̄ncipiū ciuitatis vbi ſue fame parci numina noluerūt.
Parcē labori. abſtīere a labore: ſiue par laborare ⁊ eodē mō ō
ſtibus. Hui⁹ vbi ōpoſita ſūt Cōparco ei⁹ ōſimplicis ſig̃tiōis
Ter. Suū ōfraudās geniū ōparſit miſer. Reparco iteꝝ par
co. Plau. ī Tru. Utinā rei iterū parciſſeʒ mee. vt nūc parcis.

Parc⁹ q̄ frugi ē ⁊ ſūptib⁹ ꝑcit. Gel.lib.iij. Neq̄ʒ ab arca neq̄ʒ ab
arcēdo: ſʒ ab eo q̄ ꝑuū ⁊ ꝑuʒ denoīat̄. Hic ꝑcitas ꝓ frugalita
te. Huius cōpoſitū ē preꝑcus valde ꝑcus. Ply.li.xj. Aliqn̄ et
ipſe ōtrahūt mortis ſibi cās cū ſenſere eximi mella auide vo
rātes. cetero p̄parce ⁊ q̄ alioquin ꝓdigas atq̄ʒ edaces nō ſe
cus ac pigras ignauas ꝑturbēt. Sil'r Deparcus nimiū par
cus ac tenax: cuius opponit̄ ꝓfuſus ac magnificus. Apul. At
nō ōria accuſaſtis vnū ſeruū vt de ꝑci tris libertos vt ꝓfuſi.

Parce dicte ſunt a parco. ꝑ ōriuʒ q̄ nemini ꝑcant. Uar. a partu
vnius littere mutatione deduci putat. q̄m vt ſcribit heſiod⁹
he naſcētibus hoībus bonū malūq̄ʒ ōferre cōſentiant̄ Ju
uen. hec exēpla para felicibus at mea clotho. Et lacheſis gau
dent ſi paſcit̄ iguine venter. Tres aūt fuiſſe ꝑcas clotho.ſ. la
cheſin ⁊ atropon finxerūt antiq̄: q̄s Cice. herebi ⁊ noctis fi
lias fuiſſe ſcribit: ⁊ eaſdē fata eē exiſtimant. Un̄ ē illud Cleā
tis. Ducūt volentem fata: nolentē trahūt. Fingūt vite hoīuʒ
ꝑeſſe ⁊ nēdo eā ducere. Quapp̄ lanificas ſorores appellant.
Mar. Si mihi lanifice ducunt nō pulla ſorores ſtamina nec
ſurdos nox hēt iſta deos. Apul. Tres ꝑce tria fata ſunt nūe
ro cū rōne tp̄is faciētia. Si ꝑtātē eaꝝ ad eiuſdē ſimilitudineʒ
tp̄is referas. Nā qđ infuſo perfectū ē p̄teriti tp̄is hʒ ſpēʒ. Et
qđ torq̄tur in digitis momenti p̄ſentis īdicat ſpatia. Et quod
nōdū ex colo tractū eſt: ſubactūq̄ʒ cure digitorū: futuri ⁊ cō
ſequentis ſeculi poſteriora videtur oſtendere.

Parſimonia. moderatio ſumptū ⁊ parcitas. Hoc ē conſeruatio
reꝝ q̄ ſic diffinitur a ph̄is. Parſimonio eſt q̄ cauemus ne qđ
diſpēdiū vltra modū fiat ⁊ res familiaris quoad fieri poteſt
ſine cuiuſq̄ʒ iniuria cōſeruet̄ Fit āt a ꝑtō parſi quod conſer
uaui ſiue abſtinui ſiḡt. Nā alterū p̄teritū peperci potius acci
pitur prouentam dedi: q̄ʒuis aliqn̄ confundantur.

Pardus aīal ē cuius feminini a pardalis dr̄. Un̄ ⁊ Leopard⁹.

Pario.is.peperi ꝑtū ⁊ ꝑtiū pe. ꝓ.a q̄rta ōiugatione. A tertia vo
pe.cor. Sta. Hoſti veniat paritura marito. Enni. Oua pari
re ſolet gen⁹ pēnis cōde coratū. Et āt ꝑere fetū emittere: qđ
ꝓprie ad feminas ꝑtinet: lʒ ēt q̄nq̄ʒ de viris dicat̄. Cecil. Hic
vicin⁹ nr̄i pepiſſe ſe filiū memora.i. genuiſſe. Per trāſlatio
nē ō his dr̄. iterdū q̄ n̄ ōcipiūt ꝓ acq̄rere ſeu ōparare. Et ſic cō
ſtruit̄ ſic Emo. Col.li.x. Seq̄tur vt ex aīa deſiderem⁹ ea por
ro vl' ere parta vl' gratuita ōtigūt. Uir. Ite ait egregias aīas
q̄ ſanguīe nobis hanc partiā pepere ſuo. Huius ōpoſita ſunt
Apio a quo Adapio. Cōperio. Operio: a quo ōperio ⁊ repio

Parturio.is.pe.co.a paria vl' a partu fieri videt̄ qđ ē ī pariēdo
laboro: ſeu laboro vt pariā. Ply. Utiq̄ʒ ōſtat: parturiētes fo
lijs ſubſtractis celeri⁹ parere. Uar. In cubilib⁹ cū parturiēt
acus ſubſternādū: cū peperint tollere ſubſtramē. Cic. Utinā
aliqn̄ dolor ꝑp̄li romani pariat qđ iā diu ꝑturijt. Amb. ō Ca
im. Hos partus aīa nr̄a parturiat nec ſolū parturiat: ſʒ ēt pa
riat Ponit̄ tn̄ q̄nq̄ʒ pro primitiuo. Hiero. contra. Ruf. Pu
taſne eiuſdem meriti eos qui parturiuntur ⁊ qui parturit.

Partus a.um.ꝑticipiū.a pario. Apul. Partamq̄ʒ a patre multo
tp̄e ⁊ multo labore pecuniā vno die cōſumpſit. Partus. us
nomen pro ipſo pariendi actu. Ply. Qđ a p̄gnantibus com
manducatum ꝑtum faciliorem facit. Aliqn̄ accipit̄ pro prole
Mar. Nec iacuit partus ſed matre cadentem cucurrit.

Paritura. idem quod genitura. Uar.lib.ij. de re ruſ. Quare de
mes ſi vis duas res de multis admiſſuram ⁊ parituram.

Partio.onis. idem quod partus. Plau. in Tru. Horreſco miſe
ra mentio quotiens ſit partionis.

Parens a pario. ſit. quo noīe nō mō pater ⁊ mater: ſed auus et
ꝓauus aua ⁊ ꝓaua: ⁊ oēs ſupiores vſq̄ʒ ad tritauos ſignifi
cātur: vltra hos q̄ nō habēt ſpeciale nomē maiores appellā
tur. Cai⁹ ſcribit appellatiōe parentū oēs ī infinitū maiores
vtriuſq̄ʒ ſexus ſignificati. Auctor ē Hie. ī ſecūda ō Rufi. apo
logia parētes ēt ſignificare affines ⁊ cognatos iuxta verna
culū ſermonē. Lampri. de Alexādro ſeuero ſic ſcribit. Ami
cos ⁊ parentes Alexāder ſi malos repit aut puniuit: aut ſi ve
tus vel amicitia vel neceſſitudo non ſiuit puniri dimiſit a ſe

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

dicẽs. His clarioꝛ ẽ mihi reſp. Jul. Capitolinus de M. An-
tonio refert. ꝙ adoptatus in aulicã domũ oĩbus parentibus
ſuis tãtã reuerentiam quantam priuatus exhibuit. hinc.

Parentela ab eodem vſurpatur cum dicit. Cauſa eloquẽtię di
gnum parentela ſua putauit.

Parẽto. as. ſigt parentibꝰ iuſta celebro. Licet ẽt ad alios trãſ-
feratur. Ply. lib. xviij. Qm̃ mortuoꝝ aĩe ſunt ĩ ea. ſ. faba q̃ de
cã pentãdo vtiqꝫ aſſumit. Sumit ẽt ĩterdũ pẽtare ꝓ ſileꝫ eẽ.

Parẽtalia: ꝯuiuia q̃ ĩ parẽtũ aut ꝓpinquoꝝ mortibꝰ fieri ꝯſue
uerũt. hoꝝ Aeneas ĩuẽtor fuit hiero. in hiere. ꝓphetã. lib. iij.
Mos ẽ ĩgẽtibꝰ ferre cibos ⁊ ꝑparare ꝯuiuiũ qđ a gręcis ⁊ a
noſtris vulgo appellat parẽtalia: eo ꝙ pẽtibꝰ iã defunctis iſta
celebrabãt. Uel dicta ſũt pentalia ꝙ ita parerẽt mortuis qui
ita viuẽtes iuſſerãt facere: vel ꝙ filij pentibus hꝰ preſtarent.

Pareo. es. parui. pitũ. Uñ pariturus ſigt videor ⁊ a pio vt aliq̃
putãt deductũ qm̃ partus poſtq̃ꝫ extra vterũ ẽ: videt. Uirg.
cui pecudũ fibrę cęli cui ſydera parẽt. i. a quo fibre ⁊ ſydera
cernunt: Uñ ⁊ ꝯpoſita. Appareo. vt apparẽt rari nãtes ĩgur
gite vaſto. Cõpareo. corã aliquo pareo: vt puer nõ ꝯparet ⁊
ego quo ibo: Diſpareo a cõſpectu. recedo. Tranſpareo ꝑ ali
quod corpus lucidũ videor. Interdum parere eſt obędire.
Uir. paret amor dictis carę genitricis: Juſti. li. j. Uix patien
ter vni viro ne dum feminę pariturıs Et habet penul. pro.

Paro. as. acq̃ro. Et ſicut ẽmo capi poſſet lꝫ ĩ eo p̃tiũ exp̃ſſum nõ
inueniat ita a ptũ vt in eius ꝯpoſito Cõparo: ſꝫ q̃ſi p̃tiũ. Ter.
in eu. Cupio aliquos parare amicos bñficio meo. Curtius.
Quid tibi diuitijs opus ẽ q̃ te eſurire cogũt. p̃mus oĩuꝫ ſatie
tate paſti famẽ: vt quo pl'a haberes acriꝰ q̃ꝫ ñ haberes cupeſ
Huius cõpoſita ſũt Apparo. Cõparo. Reparo. Separo. Diſ
paro. qđ ẽ ſeparo. equipero ꝓpero. ⁊ ſupo. q̃ habent. pe. cor.

Parabilis ⁊ hoc pabile. qđ in ꝓmptu eſt: ⁊ cito haberi põt. Se-
neca Ad manum ẽ ⁊ pabile qđ ſat ẽ: q̃ ad nãm viuit nunq̃ꝫ
eſt pauper. Ci. li. v. tuſ. Diuitias inquit nãe parabiles eſſe.

Paro nauis gñis ad cuius ſilitudinem. Myoparo dicitur.

Paries. tis. pe. cor. de priuatis dicitur vt paries domorũ. Mu-
rus tam de publicis q̃ꝫ de priuatis dicitur.

Parietinę. pe. ꝓ. muri veteres ac ſemicõſumpti. Ply. Aſtericũ
herba ẽ naſcẽs ĩ tegulis parietinıſqꝫ folio ſil'is ozymo Aug.
Parietinę dñr quas vulgo dicimꝰ ruinas vbi parietes ſtant
ſine tecto ſine habitantibus.

Parietaria hęrba a parietibus in quibus naſcitur dicta vulgo
victriolũ. dicitur ⁊ pdiciũ qm̃ pdices ea veſcantur.

Paros inſula eſt quę a delo. xxxv. millibus diſtat ex qua pariꝰ
lapis marmoreus. hanc primo plateam poſtea minoida vo-
citarunt. In ea eſt oppidum ẽt paros vocatuꝫ pharos vero
cum. h. eſt alia inſula de qua infra.

Parius lapis candidus e quo multa ſigna fiunt. Et eſt in paro
inſula vna ex cycladibus. Uir. Niueamqꝫ paron.

Parium ciuitas aſię in regionę myſię. Ex qua fuit Neo ptolo-
meus cognomento Gloſſographus vir memoratu dignus.

Parma. breue ſcutũ: quo pedites vtebantur. ꝙ e medio in oẽs
partes eſſet par: vt inq̃t Uar. Uirg. li. xj. Enſe leui nudo par
maqꝫ inglorıbꝰ alba hoc ſcutũ gręci auctore plynio vocant
peltã huius diminutiuũ ẽ parmula: Hor. Sẽſi relicta nõ bñ
parmula. pma ẽt nomen fluuij a quo vrbs inter placentiam
⁊ Cremonam ſita parma appellata eſt hęc. patria fuit Caſſij
poetę ⁊ Macrobij viri ingenio ⁊ doctrina preſtantis.

Parmularius. Gladiator qui parmula vtebatur itemqꝫ fautor
⁊ locator eiꝰ generis. porro parmularij etiã thraces ſiue thre
ces appellabantur Feſtus Threces inquit gladiatores a ſi-
militudine parmularum thraciarum vocati.

Parnaſus. pe. ꝓ. mons in phocyde vt ſcribit Ply. ⁊ Stra. li. ix.
Et herodo. Mellaqꝫ cõfirmant. Qui mõs duos vertices hꝫ
quoꝝ vnũ Thitorea: alterũ hyampęũ. herodotus in Urania
tradit. Non ãt Cytheronẽ ⁊ heliconẽ vt Ser. putauit. Seu
vt alij volũt Cyrrhã aut Cyrphim ſeu Nyſam cũ Cythera.
ꝙ Cythera aut Helicon in Boęotia montes diſiũcti ſint. ita
vt Helicon ꝓcul ſit a parnaſo circiter quindecim paſſuũ mi-
lia. Cytherõ vo. xxx. Eſt tñ ſicut docet. Stra. Helicon pnaſo
ęmulus ⁊ altitudie ⁊ circuitu. Et muſis natale in nemore he-
licone ſcriptores aſſignãt Cyrrha vo ⁊ Lyſa ſũt noĩa ciuita
tũ. Cyrrha ſub Cyrphin rupẽ pnaſi in radicibꝰ mõtis ĩ pla
nicie mare verſus locata eſt. Nyſa vo nõ in pnaſo: ſed infę-
lici arabia ſita eſt in qua cũ bracchus nutritus eẽt in eiꝰ me
moriã ipſe poſtea aliã in India cõdidit. Eſt igitur parnaſus
phocydis ſacer baccho ⁊ appollini. Ouidi. Separat aonios
acteis phocys ab aruis terra ferax. Mox addit. Mons ibi
verticibus petit arduus aſtra duobus nomine parnaſus: ſu
patqꝫ cacumine nubes. Luc. Carmine parnaſus gemino pe
tit ęthera colle. In hoc monte rupes vel maieſtate numinis
vel ſitu ipſo horrorem viſentibus facit: vndiqꝫ fere pręceps
in formã theatri: hic eſt Apollinis delphici templũ: hic fons
Caſtallius muſis ſacer. hic habitauere pieres natio thracia:
vñ pierius mõs ⁊ pierides muſę. Sub pnaſo habitauerunt
hiantes ppl'i. Uñ aquę pnaſi fontis hiantida dñr. Hic fontes
atticam verſus Hyppocrene ⁊ Aganippe. A parnaſus fit p-
naſius. a. um. Uir. nec tm̃ phębo gaudet parnaſia rupes.

Parricida. pe. pro. a pari vel a patre deduci põt. Si a pari. r. eu-
phonie cã addit. Si a patre. t. ĩ. r. ꝯuertit. Ideo p duplex. rr.
ſcribit. Quibuſdã tñ a pente cõpoſitũ videt ⁊ ꝑ parenticida
p ſyncopã cõmutatiõe. t. in. r. Nã paricide dñr parẽtũ inter-
fectores: ⁊ patrię ꝓditores. q2 patria pẽs vniuſcuiuſqꝫ ẽ. Le
ge põpeia de parrecidijs cauet vt is pricidij teneat: nõ ſoluꝫ
q̃ patrẽ ⁊ mr̃eꝫ interfecerit: ſꝫ q̃ fratrẽ ſororẽ: patruelem ma-
truelẽ filiũ filiã nepotẽ nurũ alioſqꝫ propinquos occiderit.
Ponitur ⁊ pro alio quocunqꝫ qui qualẽcunqꝫ hoĩeꝫ occide-
rit. Uñ extat lex numę põpilij. Si q̃s liberũ hoĩeꝫ morti ſci-
ens dlũit. parricida eſto. Et ſic a pari ſit cõpoſitũ. Hinc parici
appellabant q̃ſtores q̃ cã capitaliũ rerũ q̃rendarũ creari ſo-
lebant. Sunt tñ qui inter paricidiũ ⁊ patricidiũ diſtinguant
ꝙ patricidium ⁊ ſit patris interfectio. Uñ ⁊ matricidiũ quo
mater interficit ſic patricida ⁊ matricida. Patricidiũ vo co-
gnati: vel ciuis vel alicuius alij occiſio: vel ꝯ patriã machia
tio. Ci. lib. iij. off. Poteſt eñi dij ĩmortales cuiqꝫ eſſe vtile fę-
diſſimũ: ⁊ teterimũ parricidũ patrię: q̃ꝫuis is. q̃ ſe eo obſtrin
xerit ab oppreſſis ciuibus parens noĩetur Plau. tñ parenti-
cidã appellat qui patrẽ interfecerit. Gręci patroctonuꝫ απο
τωμ. πατερωμ. quę illic venari conſueuerant.

Parthenius. virgineus dr̃. Quo noĩe dictus eſt mons arcadię
a virginibus quę in ea veneri frequenter ſacra facere ſole-
bant. Eſt ⁊ parthenius fluuius paphlagonum.

Parthenope vna fuit ſirenũ q̃ p̃ dolore ꝙ p̃tereũtẽ vlixẽ cum ſo
cijs cantu non deceperit in mare ſe p̃cipitarũt. vna hęc in eũ
delata ẽ locũ vbi poſtea cõdita fuit neapol' p̃clare vrbs cam
panię. Parthenos eñi virgo latię dr̃. Ab hac igit ſirene nea
polis eſt appellata a virgo parthenope. Et lꝫ q̃dã dicãt nea-
polim dictã ꝙ auguſtus eam inſtaurauerit: tñ legit a Lico-
phrone. neopolim ante auguſti tpa qui tpe ptolomęi phila-
delphi claruit ⁊ neapolitanos ſingulis annis ad tumulũ par
thenopes faces tuliſſe. Hãc cumani a pentibꝰ digreſſi ꝯdidiſ
ſe ꝓdunt. q̃ ĩ eo loco parthenopes corpus ĩ veteri monumẽ
to cõditũ reperiſſent nomẽ eius vrbis ĩdidere. Sꝫ poſtq̃ꝫ lo
ci vbertate atqꝫ amenitate maiorẽ in modũ frequẽtari ciui-
tas cępit veritine cumę deſerent diruẽdi parthenopẽ ꝯſiliũ
ĩiuere. Quo facto mox ĩmani peſtilẽtia vexati oraculo moni
ti ſũt ĩ vrbẽ reſtituerẽt. Itaqꝫ ſubito ĩſtauratã neapolim hoc
eſt nouam vrbem vocauere: Hinc parthenopeius. a. um.

Parthia regio aſſyrię aq̃ parthi. Hi lingua ſcythica exules dicũ
tur. ſicut refert iuſti. li. xlj. docẽs ab exulibus ſcithaꝝ pthoꝝ
impium fuiſſe deductũ quorũ regna duo deuiginti fuiſſe te-
ſtis ẽ Ply. li. vj. H regio ab ortu hꝫ arios a meridie carmaniã
ab occaſu medos. a ſeptentrione hyrcanos.

Pars a pari. ꝙ partes ſimul iunctę pares. i. eq̃les ſint toti. Uel
dicitur a pio ꝙ pars a toto deducta ⁊ q̃ſi pta ſint. Põt ẽt di-
ci a parũ ꝙ pars ſit q̃d parũ reſpectu totius. Dñr vo partes ĩ
quas diuidit totũ. q̃ñqꝫ tñ ptes ꝓ officio poni conſuetũ eſt.
Et dicimus meę partes ſunt. ⁊ mearum partium ẽ. hoc ẽ me
um officiũ eſt. Hinc ſit cõpoſitũ. Expers quod eſt ſine parte.

Particula dimi. parua pars: a quo ꝑticulare: qđ ad ꝑtē ſpectat

Particulariter ⁊ particulatim aduerbia ſignificāt mēbratim et ꝑ partes. Ci. li. j. ad her. Si ſūmati nō ꝑticulati narrabimus.

Particulones. dñr coheredes ⁊ q̃ partē patrimonij ſumunt.

Partim aduerbiū ſigt qñq ex parte: vt partim ſubticuit crimē partim confeſſus eſt: aliquando idem eſt quod pars: vt partim hoīum venerunt. i. pars hominum venit.

Particeps qui partem capit. Dicimuſq. Particeps ſum laborum tuorum: ⁊ particeps ſum tibi in laboribus. Curtius. qđ fuiſſet illi in periculis participes.

Participo. as. partem tribuo hier. Tunc erit eius fructus cum ei ipſe dominus celorum regna participauerit.

Participiū pars orōnis đr ꝙ partē capiat noīs ꝑtēq vbi participia iuncta cū vbis infinitis ſeruāt vim ꝑticipiorū: hic ꝑticipalia noīa dicta ſūt gerūdiua: q̃ lȝ nō ſint ꝑticipia: filia tñ participiis ſunt. Nā ⁊ caſus ⁊ gña ⁊ tpa ⁊ ſigationes hñt more participiorū: ⁊ poſt ſe caſus regūt nō añ q̃uis legat: ī ꝯuertēdo dñs captiuitatē ſyon. i. dū ꝯuerteret dñs vl̃ ꝯuertēte dño captiuitatē: ſȝ nō ē vſurpāda talis locutio. differūt āt gerundiua a ꝑticipijs. ꝙ ipſa rei admīſtratōez ſigñt ſine tpe: vt tenet me occupatio iuriſdicēdi gerūdiuū eſt: nec tp̄s ſigt futurū ſȝ rei admiſtratōez ī iur̄ dicēdo. Illa vō tp̄s ſine rei admiſtratōe: vt tenet me cura dotis numerāde ꝑticipiū ē futuri ſigtū ſine rei adminiſtratōe. ꝑterea gerūdiua duplicē ſigōnē hñt: ꝑticipia vnā tñ: ſȝ ſciēdū ꝙ gerūdiua q̃ ſociata ſūt ſubſtantiuis paſſiue accipiunt: diſiuncta vō mō actiue mō paſſiue: ſed paſſiue cū ſine ꝑpōne ⁊ ſine gñe ī abltō ⁊ q̃ſi abſolute ponūt. Quītil. ſȝ memoria excolēdo: ſicut oīa alia augēt. i. dū excolit. Virg. alr̄ vitiū creſcitq tegēdo. Idē egreſcitq medēdo. Et vritq vidēdo femina h̄ ē cū tegit vitiū: cū curat eger: cū videt femia. Sal. cū actō mediāte ad pauca ſupra repetā quo ad cognoſcēdū oīa illuſtriora magis magiſq in apto ſint. i. vt cognoſcant: iungunt ⁊ gerūdiua cū pl̃i numero ſingulari voce. Ply. Cū illorū vidēdi grā me in forū ꝯtuliſſem aliqñ ꝑticipiū ſumit ꝑ ꝑticipatōe. Hier. ī expōne can. Cōſidera ne forte poſſit ⁊ illud corpꝰ qđ aſſumpſit ieſus cōmune ei cū ſponſa cubile noīari: qm̄ q̃dē videt per ip̄m eccl̃ia xp̄o eſſe ſociata: ⁊ participiū vbi dei capere potuiſſe: ſcđm ꝙ mediator dei ⁊ hoīum đr. Sic ēt ſolet dici cauenda eſſe femine participia quo ſignificatur fugiendū eē femine conſortium.

Partior partiris: ⁊ partio partis: partiui partitū: futuro partiaȝ ⁊ partibo: partiar ⁊ partibor. Pla. ī aſi. Hāc quā nactꝰ ſum ꝑdam cū illis partiā. Hier. in pſal̃. Letabor ⁊ partibor ſicimaȝ Eſt aūt partiri partes facere ⁊ q̃ſi diſtribuere. Virg. Socios partit in oēs. Sal. Prouincias inter ſe ꝑtiuerāt. Ab his ſiūt cōpoſita. Impartio actiuū. Impartior tā paſſiuū quā deponens. a. in. e. mutata ſicut ſit in exꝑs. Et ſigt īpendere vel partem dare ⁊ participē facere. Cic. huic rei aliq̃d tꝑis imꝑtias. Amb. poſteaq apl̃i ad euangelizādū regnū dei ſūt deſtinati: grē celeſtis impartit alimentū. Idē vtinam dñe Ieſu velis mecū iſtos non ieiunos nō dimittere: ſȝ ipartitis abſte epulis reficias eos vt poſſint tuis alimonijs fortiores infirmitatē ieiunij nō timere. Ci. Atq ēt viro forti collegę meo laus īpartit. Dicimus aūt īpartio nemini laudē mei laboris. Et īpartio neminē laude mei laboris: ſicut ſit ī dono. Ter. Plurima ſalute parmenonē ſuū īpartit gnato. Diſꝑtio: vl̃ diſꝑtior varie ꝑtio. Plau. ī aul. hercle. iniuria diſꝑtiuiſti: ꝑīguiorē iſti agnū hñt. Noui. Ut parit diſpartiant bona pr̄is: biꝑtior. q̃driꝑtior: q̃nqueꝑtior a q̃bus bipartita tripartita ⁊ hmōi.

Partiarius colonus ſiue alius quis cum quo aliq̃d cōmune habemus ⁊ partimur. Cato. Vineā curandā ꝑtiarius bñ curet fundū arbuſtū agrū frumentariū partiario: fenū pabulū qđ bobus ſatis ſiet: q̃ illic ſciat cetera oīa ꝓ indiuiſo. Idē calceȝ partiario coquendā qui dant calcarius ꝑſicit ⁊ coquit.

Parulis. idis. tuberculū iuxta dentes in gingiuis naſcens.

Parum aduerbiū ſignificat modicū: a quo paulū paululū pauxillum ⁊ pauxillulum diminutiua.

Parumper. paruo tꝑe q̃ſi per parum hoc eſt valde parum: ſed ꝑpoſtere. Plau. Expecta hic parumper. interdū ſignificat paulatim. Virg. Pulſuſq parumper corda dolor.

Paruus. a. um. qđ nō ē magnū. Cuius diminutiuū ē paruulus Hinc etiā paucus a quo diminutiua pauculus ⁊ pauxillus.

Paſceolus vt inq̃t. Var. Sacculus eſt ex aluta factus. Plau. in ru. Preterea cētū denaria philippea in paſceolo ſeorſum.

Paſcha. e. ⁊ paſcha atis. Auſo. Nos etenī ꝑmis ſanctū poſt paſcha diebus: qđ plane nomē hebreum eſſe: ac tranſitū ſignare docet Hiero. ſic inquiens. Paſcha ꝙ hebraice đr phaſe nō a paſſione vt pleriq arbitrant: ſȝ a trāſitu noīatur eo ꝙ exterminator vidēs ſanguinē in foribus iſraelitarū ꝑtranſierit: nec ꝑcuſſerit eos. Aug. A diligētioribus ⁊ a doctoribꝰ īuentū ē: q̃ paſcha hebreū vbū ē ⁊ nō īterpretat paſſionē: ſȝ trāſitū. Per paſſionē. n. trāſiuit a morte ad vitā: ⁊ fec̄ nobis viā credētibꝰ ad reſurrectōez eiꝰ vt trāſeamus ⁊ nos de morte ad vitā. Sic enī ip̄e dñs ait. Qui credit ī me trāſit a morte ad vitā

Paſchalis ⁊ h̄ paſchale. qđ ad paſcha ꝑtinet. vt paſchalis dies. ⁊ paſchale ſacr̄m. Paſchales vō oues q̃ſi paſcuales dñr.

Paſco. is. paui. paſtū ſigt comedo: ⁊ qñq abſolute ponit Vir. paſcētes ſeruabit tityrus hedos: qñq ꝯſtruit cū actō vt florē de paſta ſalicti: ī hac ſigōne: ēt ſumit paſcor đponēs. Vir. Paſcunt vō ſyluas: ⁊ ſūma lycei: horrēteſq ribos ⁊ amātes ardua dumos. dicimꝰ ēt paſcor equū ꝑ herbā vt cetera paſcūtur virides armenta ꝑ herbas equus paſcit herba: vt ſylua paſtus arūdinea. Equus paſcit ī viridi pabulo. Ut paſcit in magna ſylua formoſa iuuēca. Equus paſcit diē ⁊ nocteȝ: vt ſepe diē noctēq ⁊ totum ex ordine menſeȝ paſcitur. Interdum paſcere eſt cibum alteri prebere: ⁊ q̃ſi cibo ſaginare. Et ſic dicimus. Herba paſcit equū: ⁊ paſco equū herba Virgil. Veloces catulos ſpanthe acremq moloſſum paſce ſero pingui. Vñ ꝑ trāſlationē paſcere ponit pro delectare. Idē. Atq aīum pictura paſcit inani: ⁊ paſcere oculos eſt viſu alicuius rei grate eos oblectare. Interdū ꝑ fouē alere. Idē. Qualem īfelix amiſit mātua cāpū: paſcētē niueos herboſo flumine cygnos. Interdū ꝑ augeri ⁊ creſcere: vt et ſacrū tibi paſcē crinem. Huius cōpoſita ſūt cōpeſco: depaſco: paſcēdo: abſumo. Et depaſtus đr agrum bos qui cibum ex agro ſumpſit. Hiero. in exo. Si dimiſerit iumētū ſuū vt depaſcat aliena reſtituet. Itē depaſtus ager paſciue: hoc eſt paſcendo conſumptus: dipeſco diuido ⁊ ꝓprie pecus a paſtione deduco. Expaſco depaſco perpaſco in totū paſco: ſatio: impaſcor deponēs intus paſco. Col. lib. ij. neq ſuem velimus impaſci pratum: quoniā roſtro ſuffodiat ⁊ ceſpites excitet.

Paſcito. as. pe. cor. frequentatiuū a paſco. Var. Nūc feras que in ſylueſtribus locis paſcitant: cicures que cultis.

Paſcuum. a quo plene paſcua in quibus pecudes paſcunt: ſiue ager paſcuus ſit: ſiue pratū: ſiue mons aut coll̃. Col. li. viij. In eo iure ꝙ paſcuo caret ꝯtineri pōt exiguo ⁊ q̃licūq pabulo ꝯtentus: paſcua cēſoris tabulis dicebantur oīa: ex quibus populus redditus haberet: q̃ diu hoc vectigal fuerat.

Paſcua. e. idē qđ paſcuū. Hier. in Eſaia. Et erit in paſcuam bouis et in ꝯculcationē pecoris. et in p̄s. Oues paſcue eius.

Paſcuus. a. um. vnde Paul. ſyluam paſcuaȝ appellat que in paſcuis pecudum deſtinata eſt.

Paſcales oues et galline dicuntur que paſſim paſcūtur a paſco ſiue a paſcuis quaſi paſcuales. Lucil. paſcali pecore ac montano hirco atq ſoloce. Hiero. lib. j. R. Mlr̄ illa habebat vitulum paſcalem in domo: et occidit eum.

Paſtus. a. um. ꝑticipiū q̃ cibū ſumpſit: paſtus us cibū ſiue cibationē ſigt Gel. alia lute orta auis in paſtū profecta eſt.

Paſtio. idem qđ paſtus q̃uis hoc magis ad brutorū alimēta ꝑtinere videat. Col. lib. j. porculatoris vero et ſubulci diuerſa ꝓfeſſio: diuerſe paſtiones. Unde etiā Varronis idex de villaticis paſtionibus ad bruta pertinentibus.

Paſtor qui curā hȝ paſcēdi vt eſt apud euangeliū: paſtores erāt in eadem regione cuſtodientes vigilias gregis.

Paſtoralis et hoc paſtorale qđ eſt paſtoris vel qđ ad paſtorem ꝑtinet: vt paſtoralis cura: paſtorale offiñ. Var. Tertio gradu a vita paſtorali ad agriculturam deſcenderunt.

Paſtorius. a. um. qđ ad paſtorem pertinet. Var. lib. ij. de re ru.

An ea que tria here dixiſti mihi de paſtoria re.

Paſtoricius.a.um.idē qꝺ paſtoriꝰ. Idē lib.j. Cū hoīes poſtoriciam vitam agerent: neqꝫ ſcirent etiam arare terram.

Paſtillus dimi. vꝛ a paſta ꝙuis fiat mutatio gn̄is. Quidā a paſtu deriuāt: vbi ꝛ gn̄s ſeruat. Feſtus a pane. Eſt āt forma panis parui. Hoꝛ. in ſer. Paſtillos rupillus olet gorgonius hircū. Et paſtilli ſūt ꝗ illinunꝛ: vide in dictiōe emplaſtrum.

Paſtillum neutri generis: ſicut docet feſtus: fuit genus libi rotundi quo vtebantur in ſacris.

Paſtinaca gn̄s radicis v̄tutis calidę. Macer. Et paſtinacę virtus in ſemine tm̄. Itē paſtinata gn̄s piſcis. de quo Ply.

Paſtinū.pe.coꝛ.ē vt Col.lib.iiij. refert ferramentū bifurcū quo ſemina pagunꝛ. Palladius aliter accipit cū ait: paſtinū fieri nūc tp̄s eſt. Mēſura paſtini hęc eſt in tabula ꝗdrata ingerali: vt cēteni octogeni pedes ꝑ ſingula latera dirigantur.

Paſtinare ē agrū fodere. Col.li.iij. Tū in terrā bn̄ paſtinatam ꝛ ſtercoratā rectū ſarmētū defigito. Huius cōpoſitū eſt. Repaſtino.as. repaſtinari dicebāt veteres vineas: ꝗ refodiebanꝛ. hęc enī ꝓpria appellatio reſtibilis vineti erat nūc antiꝗtatis īprudēs ↄſuetudo ꝗcꝗdemoti ſoli vineis ꝑparaꝛ repeſtinatū vocat. Un̄ ꝗdā repaſtinari agrū dn̄r cuiꝰ nā fodiēdo mutaꝛ. Ply.li.xix. Precipuꝰ fit caulis ſapore ac magnitudīe primū oīum ſi ī repaſtinato ſeras hic repaſtinatio ꝓ renouatōe qn̄qꝫ capiꝛ. Un̄ ꝑ tranſlationē dn̄r libri repaſtinationū.

Paſtinatus.tus. ipſa paſtinatio. Col.li.iiij. neqꝫ.n. paꝝ refert ſuſpēſiſſimū eē paſtinatū. Et ſi fieri poſſit veſtigio ꝗꝫ īuiolatū.

Paſtomis.idis. inſtr̄m ferreū: ſiue ligneū quod ad cohibendaꝫ ęquoꝝ tenaciam naribus: vel morſui imponitur. Lucil. Paſtomides huic de naribus ingentes pendent.

Paſſer auis a paticudo: eo qꝺ morbū caducuꝫ patianꝛ paſſeres Quo ēt noīe ſignificaꝛ oēs aues. vn̄ Cice. dixit oībus paſſeribus inſitā a nā: voluptatē: de oībus auibus intellexit. hodieqꝫ aues ipſas in cōmune paſſeres vocant hiſpaniarum vernaculi. Eſt ꝛ paſcer nomen piſcis: ꝛ nomen loci. Mar. Non mollis ſinueſſa feruidiqꝫ fluctus paſſeris aut ſuꝑbus anxus. A paſſer fit diminutiuum paſſerculus.

Paſſer ſolitarius auis aliquanto grandior paſſere: ac ſubnigrior ſolus per domorum culmina incedens cantu ſuauis. Paſſer marinus altera auis.

Paſſio perturbatio: affectus ꝛ affectio: grece pathos dꝛ A neotericis v̄o auctoribus eccleſiaſticis paſſio vſurpatur pro animi vel corporis morbo. Sunt autē quattuor pręcipue paſſiōes: due a bonis gaudere. ſ. ꝛ cupere: ſeu ſperare. Letitia de pręſenti eſt ſpes de futuro bono: due a malis: dolore: ꝛ timere: dolor de pręſenti: timor de futuro malo.

Paſſiuus.a.um. qꝺ paſſionē denotat. Un̄ paſſiuę ꝗlitates dictę ſunt nō ꝙ patianꝛ aliꝗd ſed ꝙ faciant paſſionē. Mel nāqꝫ vt dulce ſit: nō a dulcedine aliꝗd paſſum eſt: ſꝫ dulcē guſtātibus efficitꝰ paſſionē: paſſiue aūt ꝗlitates rectius dn̄r albedo et nigredo: ꝛ eoꝝ media. i. rubor ꝛ pallor: hęc enī nō niſi vl' aīę: vl' corporis paſſiōe naſcunꝛ: vt enī nigreſcat aliꝗs corporis paſſione vt rubeſcat vl' palleſcat aīę efficiꝛ: quę cū turpitudinis verecundiā ferre nequiuerit ꝗſi ad obtentū ſui ſanguinis copiam in exteriores partes corporis fundit eoqꝫ fit: vt pudore nimio rubeſcamus: pallor quoqꝫ ſilꝛ aīę paſſione conſiſtit cum perculſa metu nimio ad cordis vlteriora confugit eāqꝫ ſanguis inſequitur adeo vt deſertum ſanguine quod eſt in conſpectu corpus albeſcat. Hę igitur qualitates ſi in corpore ꝑſeuerent: qꝛ ſcꝺꝫ eas ꝗles dicimur ipſe quoqꝫ ꝗlitates paſſiuę cenſenꝛ. Si v̄o ad breue tēpus extiterint: ita vt cito deſcedant: paſſiones eas potius noīamus. Eritqꝫ inter paſſiuas ꝗlitates ꝛ paſſiōes iſta diſcretio: ꝙ paſſiones ad tēpus exortę facile cōmutantur. paſſiuę v̄o qualitates ſecundū quas quales dicimus perpetuo perſeuerant.

Paſſus.a.um. a patior. ideꝫ ꝙ perpeſſus. Uirg. O paſſi grauiora. Unde vua paſſa quę in ſiccādo paſſa eſt ſolē. Ply. Quin ꝛ a patientia nomen acinis datur paſſis hinc et vino nomen datum quod paſſum vocatur.

Paſſus.a.um. a pateo: idē eſt qꝺ patiēs extenſus. Plau. In portū vento ſcꝺo: velo paſſo ꝑuenit. i. ocyſſimo curſu. paſſa vela dicimus expaſſa diſtēta explicata vēto tumentia ac plena.

Paſſus.a.um. a pando idē eſt qꝺ deductus porrectus diſpſus. Ter. in phor. Capillus paſſus nudus pes: qꝺ ꝛ expaſſum aliqn̄ dicimus: ꝛ mutatiōe a in e diſpeſſum. Plau. i mi. diſpeſſis manibꝰ. veteres enī paſſuꝫ dixiſſe nō panſuꝫ: ꝛ expaſſū nō expāſuꝫ. Hel. ſeruiuſqꝫ teſtāꝛ. Dicit enī Serui. Iō āt pādo nō facit pāſum: qꝛ plerūqꝫ enī ꝙ ī ꝑma v̄bi poſitiōe īuenīꝛ in ꝑticipio nō eſt: vt tūdo tuſus. Et lꝫ alia euph. cā varienꝛ vl' in gn̄ibus vel in numeris nactus tn̄ ꝛ paſſus enī penitꝰ nūqꝫ patiunꝛ. Paſſis manibꝰ dicimꝰ qꝺ eſt diductis atqꝫ diſtētis Tertul. tn̄ oppanſum velū dixit. ꝓ oppaſſo ꝛ extento. Idem expanſos inquit vngulę fodiant cruces ſuſpendant.

Paſſus.us. ſpatiū qꝺ patet in ſpatio peduꝫ: qꝛ patens apertūqꝫ eſt: vel qꝛ ſic pedes pateſcūt. A pateo eniꝫ paſſum ſupinū eſt. Cum v̄o non eſt paſſum clauſum dꝛ. Et ob hoc claudere eſt de illo ſpatio intercepto diminuere. Et minorē paſſum facē.

Paſſum gn̄s liquoris qꝺ ex vua paſſa cogiꝛ. Fit ex vua quā gręci ſtichā: nr̄i apianā vocant: vuis in vite diutius ſole aduſtis: aut feruēte oleo: donec paulo amplius dimidiū pondus ſuperſit fuſaſqꝫ leniter vuas exprimūt: ꝛ colligūt. Qui aūt volunt ſecundarium paſſum facere adijciunt vinaceis tm̄ aquę puteolanę: quantū ex prima preſſura paſſi fluxit. Defrutū v̄o vinū eſt muſto vſqꝫ ad dimidiam partem decocto.

Paſſim aduerbiū a paſſu ſigt̄ paſſu diſtāte ſparſim ve nō vbiqꝫ cū vbiqꝫ ſit ſine īteruallo. vt herba ē in prato vbiqꝫ: grex v̄o paſſim paſciꝛ: qꝛ aliꝗd īteruallī eſt: īter pecudē ꝛ pecudē. Sꝫ ↄfundunꝛ qn̄qꝫ. Poniꝛ interdū ꝓ vndiqꝫ. Lac. ↄſtituit aſylum: eo paſſim ↄfugerunt ex finitimis locis. Interdū ꝓ quolibet. Uirg. paſſimqꝫ in littore ſicco corpora curamus. i. vt ꝗſqꝫ vult: ſiue indifferenter Hiero. Sola ſcriptura ars eſt quā ſibi paſſim omnes vendicant. aliquando pro vbiqꝫ Lactan. Creditur ei paſſim tanꝗ cognitę veritati.

Paſtophoriū: paſtophororū domus. Paſtophori aūt ſacerdotes dicti ſūt a paſto pallio vt ꝗdā aiunt ferēdo ꝗdā accipiunt ꝓ thalamo nuptiale. Un̄ ꝛ venus appellata eſt paſtophoros ꝙ thalamū nuptialē curet ꝛ adminiſtret. Nā παστας thalamus nuptialis diciꝛ: qui alio noīe νυμφίδιον. cū quibus fere ſentit. Hiero. qui in Eſaiam ait. Paſtophorium eſt thalamus in quo habitat prępoſitus templi.

Paſiphae dictio tetra ſyllaba: hęc fuit filia ſolis et vxor minois regis cretę quā in fabulis ferunt ex tauro genuiſſe minotaurum: qui partim hoīs effigiē habebat: partim tauri Proper. Uobiſcum europe nec proba paſiphae.

Paſithea vna ex tribꝰ gratijs: quā alij Euphroſynen vocant.

Patagia fluuiꝰ ſicilię ἀπὸ τοῦ παταγου. i. a ſonitu. Nā ꝑ ſaxa fluens clamare videꝛ. Clau. ꝛ ſaxa rotantē patagiam.

Pathagiū aurea chlamys ꝗ ꝓtioſis tunicis ſuꝑ indui ſolet: et ꝗ ita induti ſunt: patagiati dn̄r. Et patagiarij qui hm̄oī veſtes ↄficiunt. Apul. Uberes eniꝫ crines leuiter emiſſos ꝛ ceruice dependulos: ac deinde per colla diſpoſitos: ſenſimqꝫ ſinuato patagio reſidētes pauliſper ad finē conglobatos in ſūmuꝫ verticē nodus aſtrinxerat. Patagius morbi genus.

Patara.pe.coꝛ. vrbs lycię vbi apollo dabat reſpōſa. Dicta a pataro apollinis filio: vel ab alio pataro lapeonis filio. Hic patareus.a.um. Stra.li.j.th. Phębe parēs ſeu te lycię paratęa minoſis exercēt dumeta iugis. Ouid. patarę aqꝫ regia ſeruit

Patauium. vrbs quam antenor condidit quę et padua: vide in dictione padua.

Pateo.es. paſſus. Patere ē apertū eſſe. Plau. Ingredere tu: fores iā diu patēt: hinc patens ꝛ patulū ꝗ inter ſe differunt: ꝙ patens ſit qꝺ ad tēpus patet. Uirg. Et portas iubet eē patentes. Patulū quod ſemper patet vt arbor. Idem. Tityre tu patulę recubans ſub tegmine fagi. Hinc. Plau. bouem patiduꝫ appellat cuius cornua diuerſa ſunt: ac late patent.

Patulus.a.um.pe.coꝛ. de quo modo in pateo.

Pateſco.is. aperior. patens fio: qn̄qꝫ tn̄ pro primitiuo ponitur. Sal. Hinc late pateſcentibus campis exercitum tuto emittit

Patefacio.is. patentem facio Hiero. Sic arridens patefecit in-

greſſum. Hinc pateſio. Ter. in phoꝛ. Ego nullo remedio poſſum me euoluere ex his turbis quin ſi hoc celletur in metu: ſin pateſit in pꝛobꝛo ſiem.

Patulico.as.pe.coꝛ.aperioꝛ patulus ſio. Ply. patulicãtibus q̃nquagenis quinis barbulis coꝛonat.

Patibulũ mõ ſeram ligneã qua hoſtia clauduntur ſig̃t a pateo q̴ hac remota valuę pateant. Titi. Si quiſq̃ʒ hodie ꝑter hãc poſticũ noſtrũ pepulerit patibulo hoc ei caput defringam. Modo crucem ⁊ ſic a patioꝛ fieri manifeſtum eſt.

Pathe.a Cicerone dñr ꝑturbatiões: ſiue aĩ ęgritudines. Agellio: affect⁹ vl' affectiões. A. Lact. Mõ vitia: mõ affect⁹. Aug. crÿſippus ea paſſiões vocari tradit: qualia ſũt ęgritudo doloꝛ gaudiũ metus triſtitia: cupidita: ira. Quos aĩ motus platonici: ⁊ ariſtotelici. dicũt ẽt in ſapientẽ cadere: ſʒ moderatas: rõniq̃ʒ ſubiectas. Stoici v̾o negant ĩſapientẽ cadere: q̃ dicũt ſapientẽ apathen. i. ĩpaſſibilẽ: ⁊ apathiã ĩpaſſibilitatẽ ꝓbant. Nã talẽ dicũt eſſe ſapientis aĩum q̃lis eſt mũdus ſupꝛa lunã ſ. imperturbatuʒ: quẽ nulla perturbatio obnubilet: nulla triſtitia obturbet aduerſus quos reclamat ipſa natura.

Pathethica oꝛ̃o dicta ẽ quã ex rhetoꝛica arte pꝛecipitur dirigi opoꝛtere: aut ad indignationem aut ad miſericoꝛdiam.

Pater q̃ aliquẽ genuit: q̃ noĩe ẽt aui. abaui. pꝛoaui. ataui. tritaui ↄtinẽt. Hic p̃rum nr̃oꝝ memoꝛia dicim⁹. i. maioꝝ nr̃oꝝ q̃ꝗ̃ʒ maioꝛes ĩtelligi poſſint q̃cũq̃ʒ ẽt añ tritauos: ſicut minoꝛes q̃ ẽ poſt trinepotes futuri ſũt p̃ris ẽt nomẽ religiõis ẽ. Uñ dij oẽs p̃res vocabãt. Sil'r p̃r nomẽ ẽ reuerẽtię: ꝑꝑ qḋ Romulus centũ ſenatoꝛes quos ad reipublicę curã elegit: ſiue qꝛ is numer⁹ ſatis erat: ſiue qꝛ ſoli cẽtũ erãt q̃ ad id idonei eẽnt patres ab honoꝛe vocauit: ſiue ab ętatis vel cure ſimilitudine.

Paterfamilias dꝛ qui pꝛimus eſt ⁊ imperiũ habet in familiam: ſiue qui poteſtatis ſuę eſt: ſiue puber: ſiue impuber.

Pater patratus. vide in dictione patro.as.

Patres ↄſcripti: q̃ in ſenatu patribus erãt ſcriptis annotati.

Patricij ſenatoꝝ ꝓgenies. Liu. li. j. Romulus centũ creat ſenatores q̃ p̃res ab honoꝛe: patricij quoq̃ʒ ꝓgenies eoꝝ appellati. Idẽ li. x. En vnq̃ʒ fando audiſtis patricios p̃mo eẽ factos nõ de cęlo demiſſos: ſʒ q̃ p̃rem ciere auũq̃ʒ poſſent. Cintinus ait patricios appellari ĩgenuos. Uñ plebei patricijs opponunt̃: nõ eñi ſenatoꝛes oẽs erãt p̃ricij: tacitus hiſdẽ dieb⁹ ĩ numeꝝ patricioꝝ aſſciuit cęſar vetuſtiſſimũ q̃q̃ʒ ex ſenatu: aut q̃bus clari parẽtes fuerãt: hĩc patriciat⁹ us. ꝓ ipſa dignitate Sue. ĩ au. A tarq̃nio p̃ſco rege ĩter ro. gẽtes allecta ĩ ſenatũ. mox a. s. Tullio ĩ p̃ricias trãſducta ꝓcedẽte tp̃e ad plebem ſe ↄtulit: ac rurſus magna viper diuũ iullium in patriciatum redijt.

Patricius vicus romę dictus eſt: q̴ ibi patricij habitauerũt: iubente. Ser. tullio vt ſi quid aduerſus ipſum molirẽtur ex locis ſuperioꝛibus oppꝛimi poſſent.

Patritus.a.um.pe.pꝛo. quod ẽ patris: ſicut auitus.a.um. quod eſt aui. ſunt enim tanq̃ʒ poſſeſſiua. Ci. lib. j. tuſ. patritam illaʒ ⁊ auitam vt ait theophꝛaſtus philoſophiam.

Patrimus.pen.ꝓ. qui patrẽ adhuc viuentẽ hʒ: pater patrimus qui cum ipſe p̃r ſit adhuc viuentẽ hʒ patrem in pontificio tñ iure pater patrimus accipitur pꝛo eo qui vulgo cõpater dꝛ.

Patrimus.a.um. qḋ ẽ p̃ris ſicut matrim⁹.a.um. qḋ eſt matris.

P̃rius.a.um. qḋ ẽ p̃ris. Ter. ĩ adel. pol. haud p̃rnũ iſtuc dediſti

Patro.as. ꝓpꝛie ſig̃t liberis operã do. Quintil. tñ dicit patrare apud antiquos ſancte ⁊ honeſte dicebãt: deinde ↄſuetudine in vitiũ lapſum eſt verbũ. Uñ irrideri ſolituʒ eſſe ſaluſtium q̃ſi imerito: q̴ patrare bellũ dixerit tanq̃ʒ patroꝛẽ turpem dictatat ſignificet. Ex q̃bus v̾bis colligit̃ p̃ſcos patrare poſuiſſe ꝓ ꝑficere nõ ſolũ cũ opa liberis daret̃ ſʒ ẽt cũ aliḋ q̃dpiaʒ iã ĩceptũ ad finẽ ꝑduceret̃. Uñ ⁊ p̃res patrati dicebãt̃: q̴ ad patrãdũ h̾ ẽ ꝑagẽdũ viramẽtũ vbi de fęderib⁹ ↄuenerat mitterent̃. Pla. ĩ ꝓble. Fęcialib⁹ ſacerdotib⁹ q̃ federib⁹ faciẽdis p̄ſunt: p̃r patratus p̄eſt: inde dictus q̴ ipſe p̃r patrẽ hẽret: ſic q̴ filijs ꝓuideret ⁊ patrẽ ↄſuleret. Hui⁹ v̾bi cõpoſita ſũt. Impetro qḋ eſt obtineo ⁊ q̃ſi id qḋ cupio facio. Perpetro quod eſt ꝑficio. Pꝛopetro mando aliquid perfici. Actius. Age v̾o pꝛopetra qḋ cępiſti fieri. Et habent pe.coꝛ.

Patrizo.as. vel patriſſo.as. paternos moꝛes imitoꝛ. Ter. ĩ adel. Laudo o cthesipho patrizas abi te virum iudico.

Patria vꝛbs: ſiue oppidũ vñ oꝛti ſumus: q̴ patria cõis oĩuʒ parens ſit. Aliq̃ñ ⁊ ꝓuincia ipſa ex q̃ oꝛti ſumus p̃ria vocatur. Sed ĩpꝛopꝛie. vñ Sal. Hiſpaniã ſibi antiq̃ʒ patriã dixit: ariſtophanes πουδλεαγαθομ εκει πατριςεςι. i. vbi bonũ ibi patria eſt: zenobi⁹ ãt. πασαγηπατρι εςι ταυ τομεροςεςι χρηστμου ὀνανεἰλεμοθεος μελεοτω πελαςγω περι νικηςεως μαντευ ομενω.

Patrius.a.um. qḋ ẽ p̃rię vt mos patrius. Ci. in Cato. Uigebat in ea domo mos patrius. ⁊ vigebat ĩ eo aĩus p̃ris ⁊ diſciplina. Aliq̃ñ dꝛ qḋ ẽ p̃ris. Uirg. li. xij. Patrio mucrone relicto.

Patrianus.a.um. qḋ ẽ patrię. Cic. thermo. Ut obtineat id iuris in agris quod ei patriana ciuitas decreuit ⁊ dedit.

Patricida.pe.pꝛo. qui patrem ĩterfecit. At paricida dicitur qui vel cognatum vel ciuem aliq̃ñ vel alium interficit vel aduerſus patriam machinatus eſt: de quo ſupꝛa.

Patruus frater patris: q̴ q̃ſi patris loco ſit. Patruus magnus frater aui. Patruus maximus frater pꝛoaui: ⁊ abaui: qui et pꝛo patruus ⁊ ab patruus dicitur.

Patruelis. a patruo. Sũt. n. patrueles patruoꝝ filij q̃ñ q̃ p̃r alteri ẽ: alteri eſt patruus: ſicut ſoꝛoꝛes patrueles nũcupant̃ ex duob⁹ ⁊ ipſe fratrib⁹ genitę: auctos iuriſcõſultus. Nã ſoꝛoꝛũ duaꝝ aut pluriũ filij ĩter ſe ſobꝛini dñr quaſi ſoꝛoꝛini.

Patriarcha patrum pꝛinceps: hoc eſt pontificũ pꝛimus. Hi q̃ttuoꝛ pꝛincipio fuere. Romanus antiochenus. Alexandrinus Hieroſolymitanus. Poſtea tranſlata byzantium imperij ſede additus eſt: ⁊ conſtantinopolitanus.

Patrimoniũ bona paterna. hoc ẽ hęreditas a patre relicta. Patrimoniũ v̾o ſcĩ petri eſt regio thuſcię. Ubi ſoana oppidum ſcã floꝛa: a q̃ pendẽs griptę: ſanct⁹ Laurẽtius balſena. Martha caſtrũ ciuitas. Tuſculanella. Mons flaſconus: balneũ regiũ vꝛbs vetus: oꝛtha ciuitas caſtellana olim veientana vꝛbs caſtrũ nouũ. nepę. viterbiũ. ſutriũ. roncilionũ et alia multa.

Patronymicũ. quod ſub patris nomine ſignificat filiũ vt pꝛiamides. i. hectoꝛ pꝛiami filius. Compoſitum nomen ex patre ⁊ onoma: ſed. o. in. y. vertitur.

Patronus qui aliquẽ in periculo defendit. Pedianus. Si oꝛatoꝛ eſt: aut aduocatus ſi ius ſuggerit: aut pꝛęſentiaʒ ſuam cõmodat amico: aut ꝓcuratoꝛ ſi negociuʒ ſuſcipit aut cognitoꝛ ſi pꝛęſens cauſam nouit: ⁊ ſic tuetur vt ſuam.

Patrocinoꝛ.pe.coꝛ. ſig̃t tã v̾bo quã fcõ ĩbecillioꝛẽ ꝓtego Lac. li. v. Qui lʒ ſapiens fuerit patrocinari tñ verę iuſtitię nullo mõ poterat q̃ caput ip̃m fontẽq̃ʒ iuſtitię nõ tenebat. Hic patrociniũ ipſa ꝓtectio. Sal. Cuius patrocinio ciuitas plurimũ vtebatur. Feſtus. Patrocinia appellari cępta ſunt cũ plebs eſt diſtributa inter patres vt eoꝝ opibus tuta eſſet.

Patera.pe.coꝛ. poculi genus latum ac patens. Uirg. Spumantem pateram pleno ſe pꝛoluit auro.

Patręarum ciuitas in attica regione: quã pauſanias aroen dici pꝛius ſolitã affirmat: mox a patreo męnibus ampliatis nomen accępiſſe qḋ nũc hʒ. Huius meminit Ply. lib. iiij. Ouid. lib. vj. Meſſeneq̃ʒ ferax patręq̃ʒ humileſq̃ʒ cleonę.

Patina.pe.coꝛ. vaſis gñs quo dapes elixę ⁊ iurulẽtę in menſaʒ feruntur. Terẽ. Iamdudũ animus eſt in patinis. Hinc.

Patinarius.a.um. qḋ eſt in patina ↄditũ. Plau. vel patinarium vl' aſſum v̾ſes quo pacto lubet. Dicta patina ab eo q̴ pateat.

Patella a patulo: vl' πλαττο fingo vl' ab πλατειᾳ q̃ ẽ latitudo: vas latũ ẽ ⁊ ↄdẽdis opſonijs aptũ. Lanx ſeu popſis Hoꝛ. ĩ ep̄l'is. Nec modica cęnare times olus omẽ patella. Põt tñ eẽ dimi. a patina quã nõnulli volũt eſſe ſartaginẽ. Sʒ Iuue. diuerſa oſtendit cum inquit. Urceoli pelues ſartago patellę

Patioꝛ pateris paſſum verbũ cõe ſig̃t ſuſtineo: tolero: ęquo aĩo fero. Dicimus enim patioꝛ te tolero te: ⁊ patioꝛ abſte: toleroꝛ abſte. Et patioꝛ abſte multa incõmada. Cõpoſita hui⁹ verbi ſũt cõpatioꝛ: qḋ ẽ miſereoꝛ: ⁊ ↄſtruit̃ cũ dtõ perpetioꝛ vehementer patioꝛ. Hier. ad alga. Intra ſe bella perpetitur.

Patientia eſt honeſtatis aut vtilitatis cauſa rerum arduarum ac difficilium voluntaria: ac diuturna perpeſſio.

Pathicus.pe.coꝛ.a greco ϖαϭχω aſpiratione detracta ſigt eū q̄ ſe iniri turpi libidine patiť. Uñ pathici pueri.i.paſſiui.pathicę puellę. Juue. Jlle tenet ſpeculū pathici geſtamen othonis. Draucus vͦ qui non ꝓpꝛia ſed alterius alterum init a faciendo dictus queādmodū a patiendo path:cus δρασω q̄ppe facio ſignificat. Qui autē a draucis ſubigi delectantur: ſeq; eis ſponte proſtituunt cynędi dicuntur.

Pathmos inſula in mari ęgęo quę ſicut Ply. ſcribit lib.iiij.patet circuitu.xxx.milibus paſſuum: in qua ioannes apoſtolus exul apocalypſim ſcribit.

Paucus.a.um. ꝯꝛiū ē m̄lto: ab eo fit dimi. Pauculus. Aug.li.j. aca. Pauculis dieb⁹ trāſactis poſteaq̄ ī agro viuere cępim⁹ cū eo volui tētare ꝓ ętate q̄d poſſent: a paucus fit paucitas.

Pauꝑ gñis cōis. vel ſcd̄m aliquos oīs: a paulo lare: vel vt inq̄t Uar. a parua pecunia: apud veteres ēt paupera. Pla. paupera h̄ res ē. Hic fiunt diminutiua paupculus a paupercula.

Paupertas. Uar.lib.j.de lin.lati. pecunia quę erat parua ab ea paupertas dicta eſt: paupertatem quidam ab ęgeſtate ita diſtingunt: vt egeſtas ſit quando ad victam neceſſaria deſunt Paupertas lʒ non ſint opes: tñ neceſſaria ſuppetunt.

Pauperies ipſa pauꝑtas. Hoꝛa. Jmpiger extremos curis mercatoꝛ ad indos: ꝑ mare pauperiē fugiens per ſaxa ꝑ ignes.

Paupertinus.pe.ꝓ.idē q̄ pauper. Uar. Qđ ſi paupertina ſint elegantia ac cum caſtimonia. Sidonius. Quin potius pauꝑtinus flagitatę cantilęne culmus īmurmuret.

Paupero.as. pauperē facio. Aug. ſuper pſal. Ueros pauperes ditat: falſos pauperat diuites. Plau. in mili. Quę improba ē mentis pro vitio dominū pręcio pauperat. Hinc depaupero Uar. priuſq̄ domum depauperaret ſumptu ſuo.

Paueo.es.paui timeo. Hie. ad helio. Tūc ad vocē tubę pauebit terra cū ppl'is. Hinc paueſco timidus fio: a q̄bus expaueo et expaueſco. Aug. Sʒ ne repentinū ouis expaueſceret lupum.

Pauito.as.pe.coꝛ. frequentatiuū ſigt valde timeo ſiue valde frigeo. Ter. ī ecy. vxoꝛē philomellā pauitare neſcio q̄d dixerūt i. laboꝛare ex frigoꝛib⁹ vt exponit Ser. Nā eſt reciproca trāſlatio. ⁊ timoꝛ ꝓ frigoꝛe: ⁊ frigus pro timore ponitur. Uir. Extemplo ęneę ſoluuntur frigoꝛe membꝛa.

Pauoꝛ. vt. Ci.li.iiij.tuſ. eſt loco mouens mentem. Ex quo illud Ennij. Tum pauoꝛ ſapientiā oēm mihi expellet ex animo.

Pauidus q̄ ſꝑ timet: pauens: qui ad tp̄s vel ex cā timet.

Pauo.onis. ⁊ pauus paui: auis multiplicis coloꝛis. Hel. pauus e ſamo p̄ſtantioꝛ eſt. Tradunt hanc auem non glorioſam ſolū ſed maliuolam. Laudata expandit coloꝛes aduerſo maxime ſole. Fimum ſuum reſoꝛbet inuidens hominum vtilitati: cuius caro diutiſſime incoꝛrupta ſeruatur.

Pauio.is.pauiui v̄bū antiquū ſigt ferio ꝯcutio tūdo. Sūptū eſt a grecis q̄ ϖαιζειν dicūt ꝑcutē. Ci. de diui. Sʒ q: cū paſcūt: nec eſt aliq̄d ex oꝛe cadere: ⁊ terrā pauire terripudiū p̄mo poſtea tripudiū dictū ē. Hic pauoꝛ qñ timoꝛ coꝛ pulſat: ⁊ pauſia oliuę ſpēs. Col. Dē poꝛro breuiſſimū ī rotūdo e medio ad extremū ſolida terra pauita maxie ſi ē argylloſa ne ęſtu p̄moſa ī rimis ei⁹ grana oblteſcāt. Hinc depauo.is. ⁊ oppauo.is. Luc. Palmiſq̄ miſellā depauit me.i. verberauit. Unde oppauia verbera dñr. Afra. oppauijs pueri coercentur.

Pauimentū. d̄ꝛ ip̄m domus ſolidamentuʒ ſiue incruſtatio quā gradiendo calcamus a pauiēdo tundendo ſiue feriendo dictū ꝙ dū fiunt pauimenta pluribus ſil' diebus feriunť. i. ꝑcutiunť tūdunť v̄gis ſeu marculis vt ſolidioꝛa ſint: nec rimas faciāt Juu. Uerre pauimentū ⁊ nitidas oñde colūnas. Cato pauimēta ad hūc modū facito. De teſta arida pauim̄tū ſtruito. Ubi ſtructum ē pauito fricatoq̄ oleo vt pauimētū bonū fiet. M̄lta āt pauimētoꝝ gñá fuerūt apud veteres. Erant lithoſtrota ꝑuulis coagmētata cruſtis. Erāt ſubdialia a grecis ſuenta q̄ ſub dio erāt ⁊ ī apto q̄ vbi hyemes gelāt ſūt vtilia: erāt ⁊ aſarota. de q̄b⁹ papi. ī ſyluis. Suberātq̄ nouis aſarota figuris. Ply. appellat. euſarota: qm̄ purgamēta cęnę in pauimēto eueniri ſolēt. ευ. gręcę d̄ꝛ bñ σαιρο verro. Fuerūt ⁊ pauimēta barbarica ſubtegulanea ſcalptura: ⁊ ğcanica

Pauimēto as. pauimētū facio ſeu pauimēto ſterno. vñ pauimētata loca dñr: in q̄b⁹ ſtrata ſūt pauimēta. Ply. li.xxvij. Ergo pauimētādū vbi ſata ſit cēſent: vt lachꝛyma non abſoꝛbeať.

Pauimentitius.a.um. quod ex pauimento conſtat.

Pauſia genus oliuę a patiēdo: q̄ nō niſi pauiendo.i. tundendo oleum emittat ſeu ꝙ anteq̄ mole ſubijciať tunditur.

Pauſa e req̄es alicuius rei. Lucil. lib.j. Hęc vbi dicta dedit pauſam fecit oꝛe loquendi.

Pauſo.as. q̄eſco. A quo repauſo: q̄ ē rurſus requieʒ capio.

Paulū dimi. a parū cuius ſūt q̄ttuoꝛ gradus diminutiōis. ſ. paulum: paululū. pauxillū. ⁊ pauxillulū. Ter. ī phoꝛ. erat ei de ratiuncula iā pridē apud me reliquū pauxillulū nummoꝝ.

Paulus latina lingua modicus īterp̄. gręca q̄etus vel dictus eſt paulus a p̄mo ſpolio q̄ ꝯtulit eccl'ie a paulo videlicet. Sergio pro ꝯſule quē apud cypꝛum conuertit ad fidem.

Pauliſper aduerbium ſignificat valde paulū tempoꝛis.

Pauxillatim ſignificat a pochetto a pochetto. Plau. in ep'la cępi rurſus voꝛſum ad illas pauxillatim accedere.

Paxillus diminutiuum a paluſpali: vt inquit Priſ. Sed Ci. ad bꝛutum: vult a paxillo palu fieri.

P ante E

Pecco peccas ꝓpꝛie ſigt adulteriū cōmitto dictū q̄ſi pellico.i. cū pellice cęo. Uñ peccatū ꝓ adulterio: q̄ſi pellicatus. Apud enim veteres peccatus tus. vſq̄ ad Ciceronis ętatē durauit Cice. nemo ita viuebat: vt nulla eius vitę pars ſūme turpitudinis eēt expers. Nemo ita in manifeſto peccatu tenebať: vt cū impudens fuiſſet in facto: tū īpꝛudentioꝛ videreť: ſi negaret: poſtea īualuit vſus vt pctm̄ tm̄ neutro gñe proferať ⁊ gñaliter de oībus delictis atq̄ erroꝛibus dicatur. Cic. li.j. offi. paſſiuo vſus eſt cum ait multa peccantur.

Peccatū ⁊ nomē ⁊ ꝑticipiū eē pōt. Ter. ī eu. vtrūq̄ cōplexus ē. Si id ē pctm̄: pctm̄ īpꝛudētia eſt: p̄mū nomē ſcđʒ participiuʒ ē. Uñ peccatioꝛ peccatiſſim⁹. Hier. ad Alga. ꝑ pręuaricatōēʒ mādati incipiat mihi eſſe: peccatius peccatum.

Peciolus dimi. eſt a pede. Afra. Atq̄ adeo nolo nudo peciolo ambules. Et peciolus d̄ꝛ quo fructus pendet. Col. lib.x. Cū iā matura mala fuerīt anteq̄ rumpanť: peciolos q̄bus pendent intoꝛqueto. Jdem ⁊ pedicinus dicitur.

Pecto.is.pexui vl' pexi: vl' pectiui: pexi ſigt explico a pāgo capillū. Uir. li.viij. pectebatq̄ ferū puroq̄ ī fonte lauabat. Ci. ī catili. Qđ ꝓpꝛiū eſt catilinę de eius delictu: īmo vͦ de amplexu ac ei⁹ ſinu quos pexo capillo nitidos aut īberbes aut nō barbatos videtis. Trāſferť ēt ad alia. Nā ⁊ pectere citharā dicimus: hoc eſt ꝑcutere ⁊ diſtendere pectine choꝛdas.i. plectro: pectere lanā: pectere veſtes dicimus a quo ⁊ veſtes ip̄e pexę dñr Ply. hiſtrię liburnięq̄ pilo ꝓpioꝛq̄ lanę pexis aliena veſtibus. Hoc ē veſtib⁹ q̄ texunť. Nā in texēdo pectinis moꝛſibus veſtes feriunť. Jdē li.ix. Et ipſa ſtupa pectiť ferreis abenia donec oīs mēbꝛana decoꝛticeť. Huius v̄bi cōpoſita ſunt. Depecto ꝓpecto vltra in longū pecto. Ouid. de fal. Jlle manu mulcens properam ad pectoꝛa barbam. Repecto rurſus pecto. Claud. Sperge diem melioꝛe coma crinemq̄ repexi. Blandius elato ſurgant temone iugales.

Pexatus. qui veſte pexa indutus eſt. Mar. pexatus pulchꝛe.

Pectitus.a.um.pe.coꝛ. politus ⁊ ſubactus. Colu. Uerum vbi iā duro diſcrimine pectita tellus.

Pecten inſtr̄m textoꝝ dictū ꝙ fila in telis figat. a cuius ſilitudine ⁊ pecten dictus q̄ explicat capillos. Et pectē cratis dētatę gñs ſtilis ferreis: ad colēdā terrā. Jtē pecten d̄ꝛ pubes: hoc ē locus vbi pili apud verēda naſcunť. Juu. Jnguina tradunť medicis iā pectine nigro: dictus pecten q: vt barba indetonſa pectine indigeat. Eſt ⁊ citharę inſtr̄m. Uirg. lib.vj. Jā pectine pulſat eburno. Jtē pectines ſiue petunculi piſces ſunt q̄ ſe ex aqua iaculantur ſagittę modo de quibus. Hoꝛ. in ſaty. iiij. pectinibus patulis iactat ſe molle tarentum.

Pectino.as.pe.co. Ply. Sūt gñá terrę quoꝝ vbertas pectinari ſegetē ī herba cogat. Uñ ⁊ pectinatū tectū d̄ꝛ a ſilitudine pectinis in duas partes deuexū vt teſtitudinatū in quattuoꝛ.

Pectinatim aduerbiū ſigt ad pectinis ſilitudinem factum.

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN